

20. mars 2005

Kr. 10,-

70. årgang

ORGAN FOR MENTAL, SOSIAL OG ØKONOMISK NYORIENTERING

Nr. 3

VÅRT MÅL: Et fritt levende selvvirksomt samfunn
 VÅR METODE: Selvkontroll og hensynsløs, men objektiv kritikk
 VÅRT MIDDEL: Ny livsorientering bygget på Kristusimpulsen

MOTTO: Riv ned alle gjerder som skiller menneskene og hindrer dem fra å oppleve og erkjenne våre dype fellesinteresser innenfor vårt felles samfunn. Frem med helhetsfølelsen og totalitetsbevisstheten. Ned med partipolitikken og klassekampen. Frem med det frie levende selvvirksomme samfunn.

Hamsun og Langfeldt

Den retspsykiatriske erklæring om KNUT HAMSUN

Hr. dr. med. Gabriel Langfeldt!

Den, som skriver disse linjer, er omtrent Deres jevnaldrende og sagkyndig på alle psykologiske områder, bl.a. utdannet ved hjelp af Deres afdøde kollega **Johs. Irgens Strømme**, som i en del år var overlæge på et norsk sinnssygeasyl, og som – like om De – var specialist i psykiatri og neurologi, som bekendt var han den, der indførte psykoanalysen i norden, dog med omfattende hensyntagen til den tysk-schweiziske psykiater **Eugen Bleuler** – og som blev så berømt, at hans retning ud over jorden blev kaldt "Die Richtung Strømme". Ja, undskyld – det vidste De selvfølgelig i forvejen, men hermed er præsentationen altså i orden.

I det følgende vil jeg tale lidt nærmere om Deres bog "Den retspsykiatriske erklæring om KNUT HAMSUN", og jeg vil i så vidt udstrækning som mulig holde alle rent subjektive synspunkter ude og udelukkende holde mig til det saglige.

De skriver på Deres bogs side 8: "Noen tilbad ham med en beundring, som intet landssvik kunne forandre, **mens langt flere fordømte ham desto hardere, fordi han var den, han var, og fordi nettop dette gjorde ham til en forvort land så skadelig og farlig personlighed under okkupationen.**" (Fremh. af V.G.)

Det, som jeg her har understreget må jeg stemple som **usandhed**. Jeg holdt i Norge i marts – april 1949 over 20 psykologisk-videnskabelige foredrag, deraf tre i Oslo, og jeg gik angrebsvis til værks over for de norske autoriteter og omtalte bl.a. "den skandaløse og umenneskelige måde, som de norske juridiske og psykiatriske ledere optrådte på over for Knut Hamsun." Skønt mine tilhørere var fra alle samfundslag, var man alle steder enig med mig i min vurdering af Knut Hamsun og hans modstandere. På grundlag af denne kendsgærning må jeg altså fastslå, at De i det foran citeres taler **usandhed**, med mindre De mener, at

de få tusinde af had- og hævngerige, som selvfølgelig fandtes i Norge, skal kaldes "langt flere". Mener De, at Norge efter besættelsens ophør var så kvalitativt ringe, at de had- og hævngerige var i flertal?

Nå, men vi går videre med Deres bog. Er De ikke klar over, at denne bog havde været komplet værdiløs, hvis ikke Knut Hamsuns svar havde været med i den? På Deres korte, og ikke netop af åndfuldhed, prægede spørgsmål, giver Hamsun jo hver gang meget levande og interessante svar – også den gang, da De kommanderede ham op til forhør, før han end nu havde fået sine bukser på. At dette virkelig er sket, er jo **vidnefast!**

Et sted i Deres bog harcellerer De over et af Hamsuns svar. De spørger: "Hvad forskel er der på et barn og en dværg?" Hamsun svarer: "Alderen". Dette svar tillader De Dem at gøre grin med, men når De bruger ordet **harn**, har De dog vel tænkt på et individ i barnealderen, altså et individ på en 4–5 år – og når De bruger prædikatet **dværg**, har De vel tænkt på et individ i voksen alder, ellers bliver der jo ingen mening i Deres spørgsmål. Når Hamsun derfor svarer: "Alderen", er hans svar **100% rigtigt**. Men ikke desto mindre noterer den almægtige professor på VINDEREN svaret på Hamsuns **negativside**. Så vidt jeg kan se, har De her gjort Dem en lille smule til grin.

For øvrigt fremgår det jo at **Thorkild Hansens**, til nobelprisen værdige biografi, at de fleste af de spørgsmål, De stiller observanden, har han forud i anden sammenhæng besvaret, endda temmelig grundigt. Hvorfor forlangte De ikke dette materiale, hvori Hamsuns svar allerede var givet, udleveret? Hvis De havde gjort det, kunne De jo på VINDEREN have gjort tilfældet Hamsun færdig på en halv snes dage.

Med den magt og myndighed, De var i besiddelse af, var et ord fra Dem jo nok til, at De havde fået dette materiale – eller en kopi af det – stillet til rådighed. Hvorfor undlod De at få dette materiale udleveret? De havde jo fået det, for myndighederne dansede jo da omgående efter Deres pibe, da De forlangte fru **Marie Hamsun** du fra kvindefengselet i Arendal, for at få hende

til at stå til Deres psykiatriske rådighed.

De er vel endnu i stand til at huske, at Marie Hamsun spurgte Dem, om hun kunne betragte det, hun betroede Dem, som **konfidentielt**, og at De svarede, at kun De selv og rigsadvokaten ville få adgang til disse intime betroelser. I den anledning vil jeg gerne vide, om De allerede på dette tidspunkt var klar over, at andre end rigsadvokaten og De selv ville få adgang til dette dokument? Hvis dette var tilfældet – og således ser det i hvert fald du – så vil jeg på godt og letforståeligt dansk tillade mig at kalde Dem for – nej, jeg udelader udtrykket, da det jo af dansk ret ville blive karakteriseret som **en uamindeleg grov verbal injurie**. Jeg har imidlertid den tiltro til Dem, at De selv kan finde det til tilfældet ramrende udtryk!

Jeg ved godt, at De allerede har gjort gældende, at De jo ikke var herre over, i hvis hænder Marie Hamsuns betroelser faldt, og det tror jeg, De har ret i, for ALMÆGTIG var De jo kun på sindssygeanstalten VINDEREN, hvor De på en, for mig at se, udnyttede denne almagt på en utiltalende måde.

Tror De imidlertid, at fru Hamsun, som på trods af en slem meningsfejtagelse, dog var et fint menneske, ville have betroet Dem noget som helst, hvis hun ikke havde troet Dem på Deres ord om, at betroelserne var **konfidentielle**? Vær så venligt at svare i det mindste Dem selv ærligt på dette spørgsmål!

Nuvel – meget af det øvrige, som står i Deres bog, finder vi jo i Thorkild Hansens udførlige og omfattende bog, men i dette værk i en levende kunstnerisk form. Kun i enkelte, ret ligegyldige tilfælde, har de **kilder**, han har henvendt sig til, vil givet mangelfulde eller fejlagtige oplysninger. Det bør selvfølgelig, hvor det berører Deres felt, komme Dem til gode, men man skal i disse tilfælde ikke slå ned på forfatteren, men på **kilderne**.

Jeg må i det følgende hefte mig ved et forsøg, som De gør på at forplumre hele sagen ved at udtale Dem om betydningen af ordet **varig** i konklusionen om **"de varigt"**

■ forts. side 6

Tidens evangelium

Av Svein Otto Hauffen

I vår tid, hvor avslappelsens evangelium har sin økende menighet, finnes flere menneskevenner som er beredt til dagens gode gjerning: Å berolige tvilende sjeler, om de skulle få øyeblikkets samvittighetsuro, fordi de knapt nok – om overhodet – leser en skikkelig bok.

Vi er i SMS-alderen. De minikorte meldingers tid er inne. Bøker er ute. Tidens hjerner må skånes for overbelastende boklesning. Man kunne få hodepine av mindre. Man må følge med tiden på enstavelserordenes vei. Tilpasses de tekniske framsteg. Roboten kaller. Som veltilpassende overgang tilbake til våre røtter. Hvor vi ved avslappet å følge vår natur med våre gener, lik «heimkomin son», eller «fortapte sønner» og døtre, kan forenes med vårt gryntende opphav, i viss bilde vi er skapt: APEN.

Noen hevder gjerne: «Enhver blir salig i sin tro». I Bibelen står det ikke. Godtroende tror det kanskje. Muligens flere, om det sies slik: «Enhver blir snakkesalig i sin god-

tro».

Ovenstående ble heller ikke skrevet for å fremme pludrende snakkesalighet. Som kjent: «Alle ytterligheter er av det onde». Og fører til den Onde.

Ovennevnte SMS-tendenser fører til denne slutning: Noen synes visst at selv de få ords mester fremfor noen, Jesus Kristus, sier mere enn de synes godt om. At selv hans visdomsord og gode ord for enhver tid, blir for mye av det gode i vår tid. Husk SMS! Flere har klødd i fingrene for å få disse to tusen år gamle greiene mere up to date. De bør selvsagt moderniseres; strømlijeformes, tilpasset tidens strømminger. Frykt ikke. Barmhjertige samaritener er fortsatt beredt til å ta seg av slikt. Slik det allerede er skjedd. For eks: Hvorfor bruke seks ord, når det er greiere med tre? Når altså Jesus omstendelig krever: «Elsk din neste som deg selv», blir det selvsagt mere forståelig, slik det står i en kjent bok-tittel: «Elsk deg selv!»

Enkelt, greit og veltilpasset. Til pass for enhver. For naboen især.

FRA HALLESBY TIL HOVE

Redaktør Hove i "Dagen" fornekter seg ikke i debatten på NRK1 forleden. Han påpekte at samboerskap er synd og henviser til at et av de ti bud lyder slik: "Du skal ikke bryte ekteskapet."

Men dette budet er en forfalskning fra kristenfundamentalistenes side: opprinnelig lyder budet slik: "Du skal ikke drive hor," og det er noe langt annet. Man kan drive hor på mange måter, ikke bare fysisk, men også psykisk. Og kirken kan drive hor med statsmakten for å beholde sin makt og dermed bryte mange av disse budene, slik som f.eks. "Du skal ikke slå i hjel". Hvor mange prester har ikke vært med på å velsigne krigsmaskinene i mange land? Her kan man ikke bare nevne USA og krigføringen i Irak, som ifølge amerikanske prester en er krig for Gud, friheten og rettferdigheten, men også de land som i Allahs navn utkjemper såkalte hellige kriger. Hvordan i all verden kan en krig være hellig? Krig er forakt for liv!

Det går en rød tråd fra helvetespredikanten Hallesby til redaktør Hove i avisen Dagen. Det er mørkemennene som taler. Avisen kunne like gjerne skifte navn til "Natten". For slik Jesus sa det: "Hvis lyset i deg er mørke, hvor stort blir da ikke mørket?"

Dette burde Hove ta til etterretning, som det heter.

DO

Samfunnsliv

Sosialpsykologisk avis
Organ for folkebevegelsen
for ny livsorientering
(Tidligere Samfundspartiet)

Bertram Dybwad Brochmann
grunnlegger

Dag Ove Johansen
8200 Fauske
tlf. 756 42 754
E-post: dagoj@online.no
redaktør

Grunnlagt
1931

Med i redaksjonen
Astrid Strømme
Indre Sædal 16,
50 44 Nattland

Aase Brenne
Utløbakken 43
5260 Indre Arna

Anders Ryste
disponent og hjelperedaktør
6150 Ørsta

Ved innbetalinger benyttes
NB! Postgiror.: 0532.08.40645

Internett: www.samfunnsliv.no

Søkelys på «kristne verdier»

I diskusjonen om skolens KRL-fag, taler KrFs ledere og kirkens folk varmt om de såkalte «kristne verdier».

Det må da være lov til å spørre: Hvilke verdier er det som historisk sett kan betraktes som kristne? Ingen av de sosiale lettelsene i den nye tid ble innført av kirken – alle forbedringer kom imot kirkens vilje.

Historiene kan vise til talløse eksempler på at alle som ønsket en forbedring i tilstandene i denne verden, var nødt til å kjempe imot kristendommen.

Menneskeheten kan takke ansvaretsbevisste krefter utenfor kirken, og mennesker som kirken forbant, for nesten alle humanitære lover og former for sameksistens vi i dag kan glede oss over. Den kristne kirke støttet slaveriet under henvisning til Paulus, som krevde at slavene skulle være selv en hard herre lydige, og med tålmod ta imot hans slag.

Martin Luther sa i en preken i 1525:

«Livegenskapen strider ikke imot kristendommens vesen, og den som sier det, lyver.»

Gjennom hele middelalderen holdt kirken fast på slaveriet. Der slaveriet i Europa ble avskaffet, var det politiske og økonomiske årsaker

som lå til grunn – aldri et forbud fra kirken, som selv holdt slaver og fastsatte slavelenken som straff i en rekke tilfeller.

Kan man i det hele tatt fra kirkelig hold henviser til noen gang å ha gått i spissen for en rettferdig samfunnsordning?

La oss bare ta vårt eget århundre. Var for eksempel kirkens menn de fremste i kampen for kvinners likeverd i samfunnet?

I kampen for alminnelig stemmerett, hvor befant den kristne kirken seg? Er det den kristne kirken som har gått i spissen for homofiles rettigheter?

Både Luther og Paulus, som kan regnes blant vår kristne kirkes største autoriteter, formante folket at all øvrighet var innsatt av Gud. Følgelig har den gode Gud innsatt både Stalin, Mussolini og Adolf Hitler i sine embeter. Luther: «Paulus sa at enhver skal være lydige mot myndighetene, og denne Kristi lære plikter vi å etterleve».

Historieløsheten ser ut til å være den mest fremtredende kristne verdi.

Patetisk er det å se KrF-ledere ikle seg humanismens stjålne klær og snakke om «kristne verdier».

**Rolf Aune,
Lundenes**

LEDER -

Skal vi inn i EU – eller ikke?

Dersom nordmenn kjente sitt eget samfunn, ville de aldri tenkt på EU. For hva er egentlig EU? En organisasjon ovenpå en mengde nasjonale symboler, som ville ramle sammen som et korthus når sannheten går opp for folkene. Derfor hater lederne deres sannheten om samfunnet.

Samfunnet ligner i sin oppbygning et tre med røtter, greiner og topp. Samfunnet har en lang historie, og deler av denne er en spesialiseringsprosess som går fra røttene opp til kronen. Røttene består av de yrkesgruppene som bearbeider jorden, skogene, fjellene og delvis havet, og som driver fedrift, fiskerier og skogdrift. Yrkesgruppene lengre oppe i treet lever i avhengighet av de første yrkesgruppene, og gjensidig avhengighet vokser frem, og dette gjelder helt opp til toppen av "treet". Alle "greiner" på "treet" er avhengige av hverandres ytelser. Det er dette som holder samfunnet (treet) sammen til en helhet. Men hva er samfunnets virkelighet i dag?

Samfunnet, hva er nå det? spør vi. Mange svar, men ett dominerer: samfunnet er staten. Men så vet noen av oss i allfall, at staten bare er et symbol for helheten, dvs. samfunnet. Samfunnet er altså ikke synlig for menneskene, bare symbolet staten. Og når vi vil inn i EU, bytter vi bare bort vårt eget symbol til fordel for EU. Da skal alt bli så mye bedre, tror vi.

Ett er sikkert: samfunnet lider under symboldyrkelsen. For symbolet kommer først og samfunnet sist.

Hva lever du av? spør vi. "Av lønnen for arbeidet mitt". Lønnen er en slump penger. Av denne betaler vi alle en del til staten, som jo er samfunnet, sies det. Men som vi vet, så lever samfunnet av alle våre spesielle ytelser og tjenester. Staten, som er et symbol, lever av andre symboler, som f.eks. penger, og av hele pengesystemet vi er omgitt av.

Vi, samfunnet, lever av produksjonen i samfunnet, av mat, klær, hus osv. Menneskene organiserer seg for å få høyest mulig lønn for arbeidet sitt, og arbeidsgiverne organiserer seg for å få høyest mulige priser, og slik sloss man rundt omkring i samfunnet for å få tak i mest mulig symboler, og maten blir dyrere og dyrere, alt det menneskene skal leve av, mens de selv mener de blir rikere og rikere desto flere symboler (penger) de får. Det er dette vi kaller "dansen om gullkalven," og den ender alltid i krig, for det er bare slik staten kan holde dansen i gang. Millioner ofres for dette formålet. Det skal aldri mer bli krig igjen, loves det etter hver krig. Men det blir aldri slutt på krigene før "dansen om gullkalven avsluttes". Da først kan vi snakke om "Fred på jorden, i menneskene Guds velbehag." Vi tror ikke lenger at vi lever av penger, men bare av gjensidige tjenester. Da er symbolene våre (stat og penger) blitt til leke-objekter fra den gang vi var barn i vår oppfatning av samfunn og økonomi. Derfor tilgir vi hverandre, for vi var alle med i "dansen om gullkalven", enten vi ville det eller ikke. Men nå sier vi "Fred på jorden". Dette kan ikke medlemskap i EU gi oss. Men det kan sannheten gi oss.

Aase Brenne

God påske
til alle våre lesere

Redaktører 2005

JANUAR: Dag Ove Johansen
FEBRUAR: Astrid Strømme
MARS: Dag Ove Johansen
APRIL: Astrid Strømme
MAI: Dag Ove Johansen

JUNI: Astrid Strømme
AUGUST: Dag Ove Johansen
SEPTEMBER: Astrid Strømme
OKTOBER: Dag Ove Johansen
NOVEMBER: Astrid Strømme
DESEMBER: Dag Ove Johansen

Den gamle mannen og kirken

Av Svein Otto Hauffen

Paven fikk halsesyke. Selv kirkens overhode, kommer ikke til orde, når man angripes av akutt angina i strupehodet. Overhodet har for øvrig vært syk lenge. Jo sykere han blir, og jo mindre han kan si og gjøre, jo mindre det altså er å «skrive hjem om», desto mere skriver reporterne. Hvor den ene smakløsheten slår den andre ihjel. Paven vil nok overleve sistnevnte. Hvordan katolikken vil leve med dem er usagt.

I pressens sladrespeil

De siste ukers smakløsheter kuliminerte i medienes «oppstilling» av «paven på korset» etc. Flere katolikker vil nok korse seg over det mediale sirkus, hvor man så paven i pressens sladrespeil. Paven behøver ikke å stige ned fra noe kors. Det holder lenge at han stiger ned fra «den hellige stol», og overla-

ter den til nestemann. Hvem det blir, gjenstår å se. Paven blir nok sittende i det lengste. Unntagen når han legges på operasjonsbordet – eller får annen sykepleie.

Operatørene ga Paven pusterom. Spørsmålet er: «Blir Paven stum?» Dette er bokstavelig talt overskriften som står med fot-side typer, på dagens førsteside, i boulevardavisen: «BILD». Tekstutbordert med smakløse fysiologiske detaljer. Resten ser vi bort fra, men ikke fra at Paven, etter en pustepause, tar til orde igjen. Hvordan han ordleget seg da, gjenstår å høre. Men det tør vel trygt sies slik: Paven vil ei helt forstumme, før taletiden hans – er omme.

I Pavens navn

Også Paven er underlagt forgjengelighetens lov; som «kyrkjefolk», flest. Det er ikke kjent at noen Pave er blitt «tatt opp i himmelen i en ildvogn», lik profeten Elias.

Når Paven ikke lenger kan snakke, har han ikke noe å si. Da

sier det seg selv, at andre sier sitt. Fortrinnsvis de som allerede nu, sier og skriver det meste i Pavens navn. Jo lenger han blir sittende, jo lenger sitter de ved makten og kirkeskipets ror – og prøver av all makt å gi skinn av at Paven bestemmer det hele.

I Pavens bilde

Lenge har Paven preget kirken i sitt bilde. Han lider av alderdomssvakhet. Følgelig preges pavekirken av dogmatisk forbernet og forkalket alderdomssvakhet, hvor en reformerende fornyelse hindres tilsvarende. Den katolske kirke er ekstremt sentralistisk og sentraldirigert. Sentralismen gjennomsyrrer og preger hele dens struktur og funksjoner. Pavens nyutkomne bok, oversatt til elleve språk, vil neppe gjøre en fornyelse lettere. Og Vatikanets førnevnte maktmenn, suger seg nok snarere fast, enn at de sager av grenen de sitter på. Især de som sitter på den grønne gren. Selv om den ikke kan lignede med «en gren på det sanne Vintre». Joh. Ev.

Solointervju med Vår Herre

«Gled dere i Herren». Avveksling fryder. Til synsutvidende avveksling fra den gravalvorlige halvreligiøsitet som presenteres i pressen, presenterer vi følgende «Intervju med Vår Herre» – skrevet med glimt i øyet og dansk lune. Med romslig mulighet til personlig eftertanke.

S.O.H.

Det lykkedes mig at få et solointerview med Ham, hvis jeg lovede ikke at røbe hvor Han var.

– *Det er blevet så moderne at tale med Dig, oven i købet i fjernsynet. Hvad synes Du om disse programmer?*

– Nu ser jeg ikke meget fjernsyn. Jeg synes ærlig talt at der sendes så meget møg, men Jeg har da set, at man tager Mit navn forfængeligt.

– Men Jeg orker ikke at se på ham Søren Krarup, som var på i onsdags. Ham kan Jeg ikke snuppe, sær ikke når han himler.

– *Himler?*

– Ja, når han vender øinene mod himlen, mens han taler med andre, som om han havde direkte forbindelse med Mig. Det kan jeg afkræfte. Det er helt fortvivlende, han er jo fundamentalist.

– *Er Du ikke selv det?*

– Nej, Jeg er kærlighed, og det er nærmest det modsatte.

– *Hvad mener Du om blasfemi?*

– Blamsefi?

– *Nei, blasfemi. Altså når han håner Dig...*

Nå ja. Jeg ser, at man vil afskaffe den paragraf i straffeloven. Det er på tide. Jeg har altid syntes, at der var noget latterligt og selvovertvurderende over folk, der bliver fornærmede på Mine vegne. Jeg skal nok klare Mig. Det er no nærmest blasfemi at tro andet.

– *Vi kan jo ikke undgå det ... vi må tale om katastrofen i Asien. Der har været mange udsendelser og debatter, hvor folk gerne ville have sat ord på.*

– Ja. Jeg bed mærke i, at skærmen – så vidt Jeg kunne se det, modtagerforholdene er ikke særlig gode så højt oppe – men Jeg så, at skærmen var fyldt af psykologer, teologer, filosoffer, som satte ord på bl.a. Niels Jørn Cappelørn, som er direktør for Søren Kierkegaard forskningscenteret. Han var i Profilen hos Kurt Strand.

– *Ja, han kom overhovedet ikke ind på Dig. Sammenligningerne trænger sig jo på. Har Du ikke sendt den asiatiske syndeflod ind over menneskeheden for at straffe den?*

– Nu giver Jeg Mig ikke af med at straffe nogen. Men måske kunne man bringe lidt alvor ind i folk nu efter de har

dyrket Min kollega Mammon i så lang tid i december måned, hvor de har væltet sig i fed mad og dyre gaver og har hentet pæne træer ind i stuerne og pyntet dem grimme og har så oven i købet puttet brændende lys på. Det er jo helt absurd.

Ingen retfærdighed

– *Jamen er det ikke uretfærdigt at det skal gå ud over de fattigste?*

– Ingen har lovet dig retfærdighed, slet ikke Jeg.

– *Og så lige i julen...*

– Ja, Jeg har set at Benedicte Strøm, som er kampagneleder for noget, der hedder DM i innsamlig til fattige børn i Afrika, er sur. Hun siger at naturkatastrofen er dårlig timet.

– *Er Du en dårlig timer?*

– Det må Jeg sige ja til. Men som Røde Kors-generalen Jørgen Poulsen altid siger: Der er nød nok til os alle.

– *Hvad mener Du om DM i innsamling?*

– Ja, det bedste, man kan sige, er at det går til et godt formål.

– *Tak for samtalen og Godt Nytår.*

– Ja og i lige måde. Det kan nok behøves.

Hans Kragh

På Bibelens grunn

Teologer vil ikke lenger snakke om Gud - de vil heller tenne lys og snakke om kristen etikk. Da overlates debatten til lavkirkelige sluggere.

Nils Gilje Professor, UiB
Torsdag 03.02.2005,
Dagbladet på nett

VI LEVER i en usikker tid. Mange mennesker føler at grunnvollene ryster og søker stabile og faste orienteringspunkter. Det er en utbredt oppfatning at kristne organisasjoner - fra Den norske kirken til Livets ord - kan gi et slikt fundament. Mange politikere baserer også sin politikk på et kristent livssyn, og kristne organisasjoner hevder at de står på Bibelens grunn - på «fast grunn».

Den kritiske holdningen som mange kristne har til homofili blir ofte sagt å basere seg på Bibelens ord. Når det gjelder homofili er Bibelens syn klinkende klart. Teksten etterlater ingen tvil: «Når en mann ligger hos en annen mann, som en ligger hos en kvinne, da har de begge gjort en motbydelig gjerning». Straffen for slike handlinger er velkjent: «De skal dø. Deres blod skal være over dem!» (3M 20:13). Nå er det jo slik at de fleste kristne i dag vil synes at denne straffen er både urimelig og umenneskelig. Dødsstraff for homofili er dessuten i strid med norsk lov. I en argumentasjon mot homofili er det derfor problematisk å sitere hele teksten, og man nøyer seg derfor med det generelle forbudet.

Det kan imidlertid være problematisk å bruke Bibelen på denne måten. Forbudet mot homofili er bare ett blant mange forbud. Men av ulike grunner er det bare forbudet mot homofili som oppleves som særlig aktuelt. I tredje Mosebok heter det for eksempel at når en mann ligger med en menstruerende kvinne, så har de gjort seg skyldige i en stor synd. Også her er det tale om dødsstraff: «De skal begge utryddes

av sitt folk» (3M 20:18). Spørsmålet er: Hvorfor er det ingen som lager kirkepolitikk av menstruerende kvinner? I begge tilfeller er det jo tale om «urene» handlinger som straffes på samme måte. Hvorfor er ikke dette en sak for Gunnar Presterud og Enevald Flåten? Forklaringen er etter alt å dømme at de i mindre grad står på Bibelens grunn enn de gir inntrykk av. I likhet med så mange andre fundamentalister er de selektive og bruker bare de bibelsteder som kan tjene deres egne formål - og menstruasjonsforbudet er ikke god politikk.

ETTER MITT SYN burde Bibelens syn på menstruerende kvinner vært diskutert inngående på kirkemøter og i kristne organisasjoner. Jeg skal forklare hvorfor: Både forbudet mot homofili og forbudet mot samleie med en kvinne som har «sin månedlige svakhet» presenteres på samme måte i 20 kapittel av tredje Mosebok - og handlingene sidestilles som like ulovlige og alvorlige. I dag er det imidlertid ingen kristne ledere som viser like stor interesse for «urene» og menstruerende kvinner som for homofili. Kanskje har mange aktive kristne - uforvarende - syndet med sine urene kvinner. Men det er ingen lenger som diskuterer slike forbudte handlinger. Spørsmålet er derfor prinsipielt viktig: Hvorfor er det viktigere å stå på Bibelens grunn når det gjelder homofili enn når det gjelder menstruerende kvinner? Hvorfor oppfatter Bispemøtene menstruasjon og heterofil sex som politisk og moralsk irrelevant, mens homofili setter sennene i kok? Våre teologer bør forklare hvorfor menstruasjon har blitt teologisk uviktig, mens homofili fremdeles vekker avsky. Bispemøtene vil sikkert ikke diskutere kvinners «månedlige svakhet». Det vil nok heller ikke diskutere om en prest som har hatt samleie med en menstruerende kvinne er uegnet til prestegjerningen. Det kan kanskje betraktes som et frem-

skritt. Fra en teologisk synsvinkel er det gamle forbudet blitt et ikke-tema, slik tilfellet er med mange av Moselovens forbud. Men samtidig virker det ikke som om Den norske kirken helt har tatt konsekvensene av at forbudet mot menstruasjon og sex oppleves som uviktig, absurd og irrelevant.

DE SOM FREMDELES insisterer på nødvendigheten av å stå på «fast grunn», har i denne sammenheng et alvorlig forklaringsproblem. Det er selvfølgelig riktig at kirke og stat i gamle dager - i alle fall på visse områder - i større grad baserte sin politikk på Bibelens ord. Flere av kirkens menn har for eksempel beklaget kirkens rolle under hekseprosessene i det 16. og 17. århundre. Men handlet ikke kirken i denne perioden i tråd med Bibelens ord? Appellerte ikke tidens teologer til Guds ord? Rettesoren for hekseforfølgelsene fant de blant annet i andre Mosebok: «En trollkvinne skal du ikke la leve» (2M 22:18). Er dagens kirke mindre i tråd med «Guds ord» i denne saken enn kirken på 1600-tallet? Er det fremdeles noen som vil ta livet av en trollkone? Skal kvinner påny brennemerkes for utroskap? (3M 21:9). Mener noen for alvor at hor skal straffes med døden? (3M 20:10). Og hva er straffen for å ha sex med en kvinne som er «uren»? Dette er den verden hvor Bibelens forbud mot homofili hører hjemme. Dette er heldigvis en verden kirken har forlatt - bortsett fra på ett punkt: når det gjelder homofili.

DE SOM INSISTERER på at deres livssyn og politikk er basert på Bibelens ord, må forklare hvorfor noen bibelsteder er så mye viktigere enn andre. Kan grunnen være at de, som alle andre, har tolket Bibelen, slik man alltid tolker teksten ut fra sin tid? Kan det tenkes at Dagfinn Høybråten og Gunnar Prestegård, som moderne mennesker, faktisk ser annerledes på kvinners «urenhet»

enn tidligere generasjoner? Kan det også ha noe å gjøre med at kvinnesynet innenfor kristne organisasjoner faktisk har endret seg? Men ser ikke de to herrene likheten mellom forbudet mot homofili og forbudet mot samleie med menstruerende kvinner? Hvorfor aksepterer de at Bibelens mange forbud faktisk ikke lenger har relevans for vår tid, mens de samtidig baserer seg på en retorikk som viser til «Bibelens ord» og «fast grunn»? Hva er her tro - og hva er kirkepolitisk maktkamp?

Dette er ikke bare et akademisk spørsmål. Vi lever i en del av verden hvor mange religiøse organisasjoner ønsker å kristne stat, politikk og skole. De ser med uro på sekularisering og moralsk oppløsning. I USA har den såkalte «moralske majoritet» fått betydelig innflytelse på politikk og lovgivning. I flere afrikanske land har kristne fundamentalister forsøkt å vedta nye lover mot homofili basert på «Guds ord». Flere av forslagene ligner mest av alt på kristen sharia-lovgivning. Det er en skremmende utvikling. Derfor er det viktig å reise en debatt om hva en politikk på Bibelens grunn egentlig impliserer.

ETTER MITT SYN er det også

MYE VIL HA MER...

Bush ville ha mindre sex - fikk mer, står det i nettavisene. George W. Bushs utdanningsprogram skulle gi opplæring i avholdenhet fra sex. Resultatet ble det stikk motsatte.

Det blir vel som med Bushs kamp mot terror - han fikk i stedet mer...

DOJ

ET KVANTESPRANG FREMVER

USAs høyesterett har vedtatt at dødsstraff for barn strider mot grunnloven.

Med fem mot fire stemmer, riktignok, men likevel...

DOJ

Åpent brev til justisministeren

Etter invitasjon framholdt fra Venstres "Talerstol" fra Marit Meyer, rådgiver ved ditt kontor, justisminister, stilte menneskerettsorganisasjonen FAMPO 31.08.04 til et møte med dine representere. I denne forbindelse ble undertegnede rapport "Ytringsfrihetens pris i Det skjulte Norge" presentert. Et eksempel ble overrakt dine representere. I klartekst ble uttalt at FAMPO ville bli tilbakemeldt, herunder særskilt hva angår rapporten.

FAMPO og undertegnede kan i tilsvarende klartekst meddele at vi ikke stilte til det aktuelle møte med noen forventninger. Tvert imot. For den rettsutøvelse og den framferd som utvises hva angår adgang til fundamentale menneskeretter i Norge, innehar vitterlig tilhørighet under regimer av svært lite tiltalende karakter. Det registreres at justisministeren anvender betegnelsen "et godt fungerende demokrati". Dette innehar kun gyldighet for forbeholdte adgang til sådan ytring. For utsatte for rans- og nøytraliseringsskemaer forestått av tildekkende bak retts- og myndighetslogo er ytringsknebling/sensur den korrekte betegnelsen.

Hvordan ytringsknebling/sensur besørgeres ivarettatt av påklede dommerkappe, av de utøvende tilhørende ditt domene, justisminister, bekrefter hvor stygt iscenesatt det hele er. Kan du fortelle FAMPO og meg, justisminister, hvorfor du for åpen og bar TV-skjerm meddeler: "Da du holder tilbake noe som angår en sak, da du holder tilbake et faktum, bryter du norsk lov". For dette tilhenvist, justisminister, tilhører "dine dømmende" påviselig lovbrøtteri. Kombinert med å begå underlag av saksforholds sentrale fakta på bekostning av de som skal utsettes for arrangementene, påhyler de dømmende seg åpenbaringstilkommelse. Presenterer de spekulasjoner, produserer de stigmatisering. Det er omfattende påvist, justisminister.

Forbud mot diskriminering! Er de internasjonale menneskerettskonvensjoner inkorporert i det norske lovverk via "lov om styrking av menneskerettighetenes stilling i norsk rett" - ukjent for justisministeren?

I møtet med dine representere 31.08.04 henviste FAMPO til EMK del 1, rettigheter og friheter, artikkel 14: Forbud mot diskriminering. Artikkelens generelle fundering samt at den ikke inneholder unntak, ble påpekt fra vår side. Videre ble henvisning til de anførte spesifiseringer. Dette kunne ikke motsies fra dine representere, justisminister. Henvisning til dokumentasjonen framholdt fra FAMPO, tillagt konkrete kildeangivelser: grotesk utgjør en etterrettelig betegnelse hva angår den etablerte ikke-rettsstatlige rettsutøvelse!

Underslag av fakta - forbud mot diskriminering. Direkte makabert er det, justisminister, det presterte og presenterte fra framtrede representanter fra ditt parti fra Venstres "Talerstol". Utklart er de råeste brunfunderte kallekonstruksjoner. Hånet og benektet er ufravikelige fakta. Jfr blant annet det nedfelte i vedleggene til rapporten overlevert dine representere. Venstres orga-

nisasjonssjef/Sigdal kommunes varaordfører (min hjemkommune) tilkjenner at han ingen beskrivelser innehar hva angår å produsere falske forklaringer. Og - brunfunderte kallekonstruksjoner.

Hvilke oppgaver denne aktør ivaretar, framgår ved seg selv.

Som påregnet er stikk i strid med det uttrykte ingen tilbakemelding forbeholdt FAMPO fra dine representere, justisminister. Fra Eva Nikolaisen, samboer til Svein Aslak Pedersen (sønn av lobotomerte Ida Pedersen) ble det ved møtets avslutning 31.08.04 uttrykt: "Det er på tide at dere begynner å gjøre noe for lønningene dere mottar!" Det formodes, justisminister, at du i faktisk stil og innhold har mindre enn null å meddele hva angår vedlagte tilskrivelse. For lesekyndige kan det ikke by på problemer å registrere at det er dokumentering og konkrete kildeangivelser FAMPO framholder. Under regimer der det er utilatelig å meddele ikke tillitt til de posisjonsbesittende - ordnes fakta vekk. Ved ytringsknebling/sensur og syk diagnose.

Kontrollkommisjonen for 3355 Solumsmoen 13.01.05. Distriktspsykiatrisk senter Gjøvik v/sorenskriver Follestad Strandgaten 13 A, 2815 Gjøvik.

Angjeldende Judith Ann Larsen. - Tvangsinnleggelse ved Distriktspsykiatrisk senter Gjøvik, GJ Døgnenheten akutt, 25.11.04.

Det vises til innleggelsesdokumenter, journaler mv. tilkommet organisasjonen FAMPO v/undertegnede, som representere Judith Ann Larsen. Det vises til fullmakt oversendt Distriktspsykiatrisk senter Gjøvik, i denne anledning.

Det vises til telefonsamtale med pasientansvarlig lege, Liv Hammerstad, og det vises til flere telefonsamtaler med Judith Ann Larsen i perioden etter tvangsinnleggelsen.

Såvel innleggelsesgrunnlag, diagnose (alvorlig sinnslidelse), som (ikke minst) det anførte tilleggs-kriterium - bestrides. Judith Ann Larsen begjæres omgående utskrevet.

FAMPO har gjennom mange år representert utsatte for tvangsinnleggelse og øvrig tvangsmiddelbruk ved norske psykiatriske institusjoner. Tvangsinnleggelse tuftet på politisk grunnlag/annet meningsgrunnlag florer.

Tvangsinnleggelse gitt utgangspunktet at man er tilkommet kunnskaper om de reelle tilstander i Norge, florer. Varianter av paranoiadiagnoser og påstander mht. vrangforestillinger konstrueres i fleng hva de benevnte forhold angår.

Det foreliggende statistiske materiale er av grotesk karakter. "Norge ligger i særklasse". Dette anvendt som overskrift til et oppslag fra NRK Tekst-TV 04.05.04. Det tilkjennegitte "ligg" er meddelt på etablert språklig nivå: "Norge ligger i særklasse når det gjelder tvangsinnleggelse og bruk av tvangsmidler i psykiatrien". - I særklasse i forhold til hva? Suverent troner Norge - stat i staten-klanens statsdannelse - på topp i Europa - hva angår arrangementer av frihetsberøvelser for destinasjon psykiatriske interneringsleire. Suverent troner klanstaten på

topp hva angår tvangutøvelse, bruk av sadisme, innenfor interneringsleirenes vegger.

I en omfattende rapport, "Ytringsfrihetens pris i Det skjulte Norge", har undertegnede påvist ytringsknebling/sensur, ikke rettsstatlig rettsutøvelse, samt en psykiatriske rettsutøvelse - i Norge - langt mindre tiltalende enn hva som utøves "i land vi ikke vil sammenligne oss med"!

Kontrollkommissjonenes virke, de rettsstatlige instanser i anledning påklage av tvangsinnleggelse ved psykiatriske institusjoner, har jeg med belegg i tallmateriale bl.a. fra SINTEF-rapporter, tidligere belyst i rapporten "Menneskerettigheter, rettssikkerhet og psykiatri". Det antall/den andel av tilfelle hvor kontrollkommissjonene gir medhold til de utsatte for tvangsinternering - bekrefter en framferd fjernest mulig fra rettsstatlig.

"Skremmende er den virkelighet" - "Til skrekk og advarsel for alle som måtte tro".

Dette - sitater fra en serie publisert i magasinet Økonomisk Rapport angående de etablerte rettstilstander i Norge. I klartekst ble meddelt: "Vanlige mennesker har ingen rettssikkerhet".

Til skrekk og advarsel - er det journalanførte angående Judith Ann Larsen.

Selvklart må hun tilhøre de vrangforestilte i klanens stat når hun kan meddele å være gitt kjennskap til fakta.

Hvordan hennes fravær av tillitt til myndigheter/myndighetspersoner er brettet ut som belegg for hennes vrangforestillinger - er en kopi av de avskyeligste totalitære regimer framferd.

Etter å ha gjennomgått en rekke journaler i anledning tvangsinterneringer som av omhandlende karakter, tilkommes man omfattende innsikt hva angår teknikkanvendelse, framstillingsform mv. Gitt utgangspunktet å være fri til ture fram på klanstatlig vis, er det framstilte angående Judith Ann Larsen presentert i velkjent "Min første stil"-kontekst.

Fra innleggelsesdokumentene gjengis det avsluttende avsnitt: "Hun begjæres innlagt på grunn av alvorlig sinnslidelse, paranoid psykose. Uten innleggelse er det stor fare for at hennes mulighet for bedring i betydelig grad vil bli redusert". I forkant er anført: "Hun er nå svært på vakt mot å bli stemplet som psykotisk/schizofren". - Den psykotiske er svært klar over hvilken stempling hun tilføres påklart!

Fra innkomstjournalens avsnitt "Aktuelt" gjengis: "Pasienten ble oppfattet av sin fastlege som psykotisk, med uttalte vrangforestillinger. Hun har ingen innsikt og er svært vegrer mot behandling". Videre fra samme innkomstjournal anført under overskriften "Psykiisk status ved innkomst": "Pasienten er orientert for tid, sted og egen person. Hun vil ha forklaring på hvorfor hun legges inn på tvang og hva som kommer til å skje videre med henne". Det er opplyst: "Under samtalen gir hun ganske god blikkontakt, men noen ganger strever hun med blikket". Henvist til situasjon, bør enhver avstumpet evne å oppfatte dette som

påtakelig. Fra samme avsnitt: "Etter at hun fikk forklaring på at hun kunne klage til kontrollkommissjonen, nekter hun for at hun vil gjøre dette fordi hun ikke stoler på det offentlige, men vil få adressen til en uavhengig organisasjon som kan forsvare hennes interesser".

Du "verden" så psykotisk! Du "verden" så vrangforestilte! Dra til statsdannelsen klanens stat i staten, og du finner i bøtter og spann av tilsvarende utklint som grunngivning for internering i psykiatriske konsentrasjonsleire. Dra til statsdannelsen hvor gjengen som tildekker sitt skitne virke bak myndighetslogo - ligger i særklasse. Har seg åpent og bart med hverandre!

Fra innkomstjournalens avsluttende avsnitt "Vurdering og tiltak" gjengis: "Pasient med kjent paranoid schizofreni". Først her til den påfølgende journalanføring 26.11.04: "Pasienten er kjent her fra tidligere, innlagt i 2000 etter § 3.1 pga alvorlig psykisk sinnslidelse. Ved us. (undersøkelse) da fant man ikke grunnlag for dette og pasienten reiste hjem samme dag".

Logisk briljering av dette nivå bør få stå ukommentert. Flere perler og trengte repetisjoner framstilt under "Vurdering og tiltak": "Pasienten godtok tvangsinnleggelse, men vil klage på dette, ikke til det offentlige, men til en uavhengig organisasjon fordi hun ikke stoler på det offentlige".

Tilhørende den terminologi klanens uvalgte er skolert til å beherske: "Pasienten godtok tvangsinnleggelse (.)". I de evnerikes klanstatland - går enhver logikkollisjon an!

Kan de evnerike "Min første stil"-skrivere definere: Godtatt tvang? - Frivillig tvang!

Det journalanførte skvalder er ikke Judiths ord, er ikke hennes forklaringer! Det gjengis fra det journalistuttrede i journalnotat 26.11.04: "Hun begynte å føle at hun med klart kunne se sammenhengen bak realiteten. Hun følte at regjeringen ble styrt av en hemmelig regjering, som igjen ble styrt av noe annet. Hun har forstått at hennes oppgave var å motarbeide denne sammensvergning". I forkant av at Judith var påtvunget neddopningspreparater, besørget jeg lydbåndopptak av telefonsamtale med henne. Og det - av en ganske så annen Judith enn den journalframstilte.

Overfor undertegnede redegjorde hun på et ryddig vis hva hun var gitt kjennskap til. For forbeholdte informasjon var det velkjent, det Judith meddelte.

Det påfølgende journalnotat (29.11.04) er signert av seksjonsoverlege Liv Hammerstad. Det gjengis fra dette: "Hun er ikke så hjernevasket som resten av befolkningen, hun både ser og hører og skjønner hvordan systemet er, men har ingen spesielle andre evner enn oss andre, det er bare det at hun buker øyne og ører. Hun vet for mye og har for mye informasjon, og derfor har systemet lagt henne inn. Hun kan ikke noe for at hun er klok".

Judith har ikke forsøkt å framstille seg "som klokere" enn hva hun er. I telefonsamtale med seksjonsoverlege Hammerstad forespurte jeg henne om hun hadde kjennskap til

tidligere statssekretær i forsvarsdepartementet, Oddmund H. Hammerstad. Det hadde hun ikke. Jeg viste til hans bokutgivelse gitt hovedtittelen "Oppgjør". Også denne var ukjent for seksjonsoverlegen.

Kort meddelte jeg litt mht. bokens innhold. Og jeg tilkjennegitte at Judith bl.a. var tilkommet kunnskaper i overensstemmelse med det tilkjennegitte i "Oppgjør".

For de som innehar tilhørighet blant de som "husker noe" (her unntatt de yngste av alder), burde det kanskje demre når jeg benevner Lund-kommisjonen.

I tilknytning til Hammerstads tilkjennegitte under Stortingets åpne høringer i denne sammenheng, ble han for åpen skjerm forsøkt påklartret paranoistempel. Den senere tilbaketrekkelse av nevnte fra det framstillende hold, er nær betydningssløs. I "Oppgjør" framholder Oddmund H. Hammerstad i klartekst: "Gribber og hyener de skriker og de bjeffer: "Paranoia, Paranoia".

Dette er ganske så enkelt hva det omhandler. I "Oppgjør" redegjør Hammerstad omfattende for hva de utsettes for, de som er tilkommet kunnskaper og innsikt hva angår etablerte tilstander i Norge. Dvs. - de som ikke kan, ikke får til - å begå flatlegging for svineriet.

Fra seksjonsoverlege Hammerstads journalnotat av 29.11.04 gjengis ytterligere: "Hun vil ikke klage til kontrollkommissjonen, fordi de er en del av samme systemet som resten av oss (.)". Under "Vurdering" er framholdt: "

Hun gir uttrykk for storhetsforestillinger i forhold til egen person, og paranoide vrangforestillinger om å være farlig for systemet". Jeg fortsetter her med det anførte i journalnotat av 09.12.04, også dette signert seksjonsoverlege Hammerstad: "Pas. (pasienten) gir uttrykk for klare paranoide vrangforestillinger, med et visst grandios innhold". Dette, storhetstanker osv., tilhører det journalutklinte hva angår enhver som våger selvstendig registrering. Enhver som ikke underkaster seg stat i staten-klanens konformitetskrav.

Det aktuelle journalnotat omhandler "Vedtak om behandling uten samtykke §4-4". Det gjengis: "Det vedtas at Judith Ann Larsen f. . som siden 25.11.2004 er innlagt etter §3.1 i Psykiisk helsevernloven, skal behandles med medisiner uten eget samtykke pga. sin alvorlige psykiske lidelse". Fra påfølgende punkt "Vedtak om skjerming §4.3" gjengis: "Pas. har vært en del ukritisk i miljøet gjennom samtaleemner med de andre pas. (hvor ille behandlingen og behandlerne/personaler er), samt er urolig og til dels høyroret overfor personalet".

Det påfølgende journalnotat er datert samme dag (09.12.04). Her er framholdt: "Pas. fikk overlevert vedtakene om tvangsbehandling og skjerming, og sier at hun ikke vil klage til Kontrollkommissjonen eller Fylkeslegen, men at det er en høyere instans som vil straffe oss slik at vi vil brenne i helvete". Fortsettelig er bl.a. anført: "Hun vet for mye, og vi vet at hun vet at vi vet osv." Avsluttende er anført: "Hun kommer med fiendtlige utsagn (.), men stemnings-

leiet er raskt skiftende (.)". - Judith burde hyllet sine torturister - må vite!

Senere samme dag gis Judith adgang til en kortfattet telefonsamtale med undertegnede. For alle andre enn komplett avstumpede bør det umulig kunne framstå som påtakelig at hun er fortvilet og redd - som inneburet på et stankende isolat og påtvunget kjemisk neddopning. Hun kan tilkjennegi at isolatet er utstyrt med gjennomløpende kloakkrør. Og at hun er ille berørt av stanken. Godt klansevnet i verdens beste land. I verdens beste velferdsstat! Judith har ikke gjort et eneste vesen fortred. Men hun har fått vite litt for mye om klanens rettsstat!

Etter kortfattet anføring i journalnotat påfølgende dag (10.12.04): "Pas. har henvendt seg til FAMPO v/Dag Hiåsen med forespørsel om bistand i forbindelse med tvangsinnleggelsen", er bl.a. følgende journalanført 12.12.04: "Pas. leverer skriftlig klage på tvangsmedisineringen innen fristen. Pas. får senere en tabl. Akineton med god effekt, og ber om å få klagen sin tilbake. Hun tar den. Og river den istykker og kaster den i WC fordi hun ikke ønsker å klage. Dette illustrerer pasientens ambivalens". - Nei, dette illustrerer seksjonsoverlegens bruk av fristil. Det var etter å

ha konferert med Hiåsen pr. telefon - at Judith rev klagen istykker. De etablerte sandpåstrøingsarrangementer bes formidlet til viljesterke analfabeter!

Seksjonsoverlege Hammerstads oppfølgende journalnotat (14.12.04) illustrerer ytterligere på hvilket vis informasjonsformidling ivaretas fra dette hold.

Det gjengis: "Jfr. forrige notat skulle hennes klage på tvangsmedisinering avventes til mandag morgen. Hun var da fortsatt ikke interessert i å ta opp sin klage, med den begrunnelse at FAMPO tok seg av hennes klage. Forsøk på å forklare henne at hun var nødt til å gå gjennom de vanlige kanalene som Kontrollkommissjonen og Fylkeslegen, strandet fullstendig".

Hva strandet fullstendig, for seksjonsoverlege Hammerstad? Har ikke Judith i klartekst meddelt at FAMPO skulle ta seg av hennes klage? Hvorfor er det hyperstresst overfor Judith at hun må rette klage til kontrollkommissjonen?

At Judith selv "var nødt til" å gjøre dette?

Økonomisk Rapport: "Til skrekk og advarsel for alle som tror at domstoler og advokater er til.". - Er til for "vanlige folk". For en befolkning "godt opplyst" fra klanstatens medier, for en befolkning som intet er kunnskapsformidlet hva angår arrangementene, vil ventelig det "nødt til"-forklarte fra seksjonsoverlege Hammerstad framstå som til troende. Gitt at Judith var blitt overveldet av evangeliet, og selv hadde framholdt klage til kontrollkommissjonen.

Hvordan ville hun i så tilfelle blitt ordnet representasjon? Fra psykisk helsevernloven gjengis fra merknadene til § 1-7, siste ledd: "Videre følger det av rettsbudsloven § 23 at kontrollkommissjonen av eget tiltak skal oppnevne advokat for pasient som fremmer slike klager som nevnt ovenfor". De foreligger i dunger arrangementene ordnet på dette vis. De som dette utgangspunkt gitt - måtte tro at noe annet enn at det

framstilte fra interneringsanstalten ville preget det nedfelte beslutningsgrunnlag for å

besørge Judith til langvaring frihetsberøvelse og god neddopning til hennes eget beste - kan forsøke å framleite det motsatte hva angår tilfelle hvor vrangforestillinger av tilhenvist og sitert karakter er besørget utbrettet.

Psykisk helsevernloven § 1-7, første ledd, hjemler at "pasienten har rett til å la seg bistå av advokat eller annen fullmektig". Fra annet ledd gjengis: "Alle henvendelser i en klagesak kan gjøres ved fullmektig (.)". Judith har utstedt fullmakt til FAMPO om å representere henne.

I klartekst har hun gjentatte ganger uttrykt at hun ikke innehar tillit til representanter for det offentlige. I klartekst har hun flere ganger meddelt fravær av tillit til kontrollkommissjonen.

Advokat-"bistand" ordnet fra hold Judith er uten tillit til. Klanens oss imellom-rettsstat!

Hyperstresset er det at Judith må la seg underkaste - kontrollert arrangement - for galleriet. Med ødeleggerne fra FAMPO på banen, som ikke kan akseptere mishandlingen av mennesker som våger å tenke sjæl, ikke stilltiende kan godta at Judith utsettes for god godtatt tvungen mishandling - måtte påregnes at det stilltiende tilrettelagte - ikke ville forbli i stillhet.

"Jeg har nå ingen andre enn FAMPO og deg, Dag, til å bistå meg utenfor - for å få friheten tilbake". Har Judith uttrykt gjentatte ganger. "Takk for at FAMPO og du, er til Dag". Jeg er ikke flau over å meddele at det frampresset seg blankt i øyekroken, da Judith uttrykte seg på dette vis. Men de etablerte tilstander i dette landet - finner jeg mer enn skammelige! Avskyeligere enn hva vi ble tilkjennegitt utøvelse av i de avviklede Sovjet-stater, utgjør en etterrettelig beskrivelse. "Norge ligger i særklasse". - "Til skrekk og advarsel for alle

Alle - som tror! Det er fakta, og det er konkrete kildeanvisninger - undertegnede framholder!

På oppdrag fra Norsk sykepleierforbund ble rapporten "Prosjekt Munnkurv" nylig ferdigstilt. Fra kommentarer til rapporten avgitt fra redaktør av Psykisk Helse, Bente Riise, i en artikkel publisert i Dag og Tid 18.12.04:

Heile 43 prosent av sjukepleiarane fryktar sanksjonar om dei ytrar seg offentleg om tilhøva som gjeld helsa til pasientane. - Halvparten har anten sjølve fått eller sett kollegaer som har fått negative reaksjonar etter å ha teke opp kritikkverdige høve internt - AFI (utarbeider av rapporten) dokumenterer også at lover og forskrifter ikkje blir etterlevde. - Avgrensingane i ytringsfridom er uakseptable. Ved henvisning til lov om helsepersonell av 2001, meddeler Riise: "Og det er ulovleg å hindre dei i å ytre seg".

Enda, langt styggere, enn det som framkommer fra tallmaterialet i denne rapporten, er de reelle tilstander. Eksempelvis framgår ikke fra et materiale av denne karakter det opplagt betydelige antall blant de intervjuede som selv tar del i svineriet, og følgelig ikke bekrefter utsettelse for sanksjoner mv. Tilsvarende må forventes å inneha gyldighet for et betydelig antall med nære relasjoner til det aktuelle ledersjikt.

Flere våger neppe å svare ærlig

osv.

Følgelig indikerer det framkomne er nær absolutt ytringsknebling/sensur.

I særklasse - et avskyelig regime! Utgjør en etterrettelig betegnelse hva angår statsdannelsen- klanens stat i staten. Oppringning av avisens styreformann fra eksternt hold - hvis identitet ikke kunne tilkjennegis for avisens ansvarlige redaktør! Det er Norge - det. De ville ikke ha noe mer av, "de eksterne" - at det ble belyst og dokumentert hvordan de som risikerer å tenke sjæl, registrere sjæl - i det menneskerettslige foregangsland - besørger psykiatri-ordnet til taushet! Oppsagt fra sin stilling ble den ansvarlige redaktør, som med belegg i forelagt dokumentasjon, risikerte å belyse nøytraliseringsarrangementene - i Norge. Risikerte å belyse FAMPOs offisielle representasjon av utsatte for stat i staten-klanens virke.

Fra Venstres "Talerstol" (Venstres internettsider) har framtreddende representanter for justisministerens parti i løpet av det seneste år

framsatt groteske falske forklaringer for å ivareta ytringsknebling/sensur.

Venstres organisasjonssjef/Sigdal kommunes varaordfører (min hjemkommune) har gått direkte amok. Den avskyeligste brune sprut har Runolv Stegane & Co avlevert fra Venstres "Talerstol". Fra omtalte aktørs seneste utbasunerer gjengis: "Dag Hiåsen med flere framstår som totalt hjernevaska. Og jeg vil legge til: Det er trist å registrere at personer som etter min vurdering i utgangspunktet er "ved sine fulle fem" lar seg hjernevaske av Hiåsens vrangforestillinger". Intet av det framholdte fra undertegnede med påviselig belegg i konkrete kildeangivelser, kan den vurderende kallekonstruktør imøtegå.

Vrangforestillinger. - I klanens stat i staten utklines presentasjon og sammenstilling av statistiske data, utklines framholdelse av konkrete kildeangivelser - som vrangforestillinger!

"Prosjekt Munnkurv". - Den avskyeligste brune sprut massebrukes som belegg for å ivareta Ytringsknebling/sensur. Gitt formålet at stat i staten-klanen skal være fri til å gjennomføre sine rans- og nøytraliseringsarrangementer.

Det er den mest kyniske og alvorligste organiserte kriminalitet dette omhandler. Justisministeren - er mer enn informert! I et møte ved hans kontor 31.08.04 ble dokumentasjon bordlagt, ble undertegnede rapport "Ytringsfrihetens pris i Det skjulte Norge" m/vedlegg bordlagt. Lov om styrking av menneskerettighetenes stilling i norsk rett og de inkorporerte internasjonale menneskerettskonvensjoner - ble tilhenvist. Fra undertegnede ble særskilt påpekt EMK del 1, Rettigheter og friheter, Art 14: Forbud mot diskriminering. Ble påpekt at artikkelen er av generell karakter - og ikke gir rom for unntak!

Produksjon av paranoia og vrangforestillinger, stemping og stigmatisering - de råest funderte kallekonstruksjoner, endog i direkte strid med de opplistede spesifiseringer i nevnte Art. 14- anføres brunt som belegg for å ivareta ytringsknebling/sensur i klanens stat i staten.

"Pasienten godtok tvangsinnleggelse, men vil klage på dette, ikke til det offentlige, men til en uavhengig organisasjon fordi hun ikke stoler på

det offentlige". Nei, dra til særklassen og bli konstruert til vrangforestilt, bli internert i konsentrasjonsleir og neddopet, gitt at du våger å uttrykke fakta hva angår den virkeutfoldelse tildekkende bak lo- goen "det offentlige" utøver.

Forskrift om etablering av tvungent psykisk helsevern m.v. - § 11 omhandler veiledningsplikt.

I henhold til det her nedfelte er den lovpålagte veiledningsplikt ikke kun uetterrettelig, men også direkte unnlat meddelelse til Judith Ann Larsen.

Hva sistnevnte angår vises til "om adgangen til å kreve dokumentinnsyn".

Etter 11/2 ukes internering var dette ikke tilkjennegitt overfor henne. Her vises til undertegnede telefonsamtale med seksjonsoverlege Hammerstad, og påfølgende oppringning fra Judith etter min påpakning overfor Hammerstad ad nevnte.

Det yrer og kryr av inkonsekvens, uetterrettelige framstillinger og direkte makabre anføringer mht. vrangforestillinger - i det journalanførte vedrørende Judith Ann Larsen. At hun sliter med somatiske plager av tilkjennegitt karakter, underbyggeringen psykisk lidelse. Tvert imot. For enhver tilkjennegitt med virkemiddelansvendelse overfor de som våger selvstendig registrering, foreligger påvisning av hva man utsettes for - i et omfattende omfang.

At hun kan bli langtidsneddopet "til grønnsak", tilhører hva Judith er klar over - og frykter. Sett bort fra det kan de ikke få meg til ikke å inneha kjennskap til det jeg er gitt kjennskap til, uttrykker Judith. Selv om de måtte håpe det, eller endog tro det, kan de ikke få meg til ikke å vite - hva jeg vet. Selv om de måtte tro det kan de ikke få meg til å akseptere den framferd og det virke de utøver. For de som har noe å rutte med over

kragen, kan det umulig framstå som påtakelig at Judith ikke kan meddele seg åpent overfor sine fangevoktere. De framstillende av seg selv som helbredere kan journalistisk ikke fatte at den tvangsinternerte mangler tiltro til dem.

Bytt stol og situasjon - hvordan tror du de hadde "sett ut og hørtes" - helbrederne?

Denne framholdelse vil bli oversatt til engelsk og formidlet "i særklasse" - ikke-norske adressater. Dette i henhold til Judiths eget ønske.

Iverksettelse av represalier overfor Judith i denne anledning vil ikke gå upåaktet hen. Jeg er selv innforstått med hva jeg risikerer ved å utøve reell representasjon av Judith Ann Larsen. Ved å risikere henvisning til ufrikelige fakta som at statsdannelsen klanens stat i staten - "ligger i særklasse"!

Judith Ann Larsen begjæres omgående løsslatt fra fangenskap. Hun begjæres omgående fritatt fra utsettelse for kjemisk neddopning. Ved begåelse av alvorlige brudd med internasjonale menneskerettskonvensjoner inkorporert i det norske lovverk, jfr. EMK del 1, Rettigheter og friheter, Art 3: Forbud mot tortur, Art 14: Forbud mot diskriminering osv. - er påstemping av "Konfidensielt" hva det journalanførte angår - å tillegge ingen gyldighet.

Med hilsen

Dag Hiåsen
Styreformann menneskerettsorganisasjonen FAMPO

Kopi: FAMPO v/Judith Ann Larsens øvrige fullmektige, cand scient Erik

Strand, og cand philol, cand psychol samt magister kriminologi Joar Tranøy.

EU misbruker sin makt

EU gjør alt de kan for å tvinge Norge inn i EU.

Det siste er nå å lage en salgshindring på vår laks. Hvordan folk kan ønske å gå inn i en slik maktallianse som EU viser seg å være, mer og mer, er for meg helt uforståelig.

Dette vi nå opplever er en gjeninnføring av den kalde krigen!

Den norske regjering går i en meget effektiv skole og blir opplært av EU om hva de skal gjøre. Det første er å forandre på grunnloven, slik at vi slipper å ha noen folkeavstemning. Da kan vi gjøre som de klarte på en merkelig måte med å tvinge oss inn i EØS-avtalen, mot folkets vilje.

Det heter seg at Norge er et demokrati, men jeg tviler meget sterk på om Statsminister Bonde(s)vik vet hva ordet betyr.

Skal vi ha en reklamefinansiert

propaganda, fra regjeringen om fordelene med å gå inn i EU, mener jeg det må være legitimt å forlange at NEI til EU får det samme beløpet, slik at de kan informere, om hvorfor vi fortsatt skal være utenfor.

Noen land har visstnok allerede ratifisert den nye EU-grunnloven, men det er land som allerede er godt innforstått med diktaturet, slik at de tør ikke å protestere, eller kanskje de gjør det for endelig å bli kvitt alle forbindelser med gamle Sovjet.

Kjære velgere, få opp øynene og gjør noe fornuftig ved neste valg!

**Tønsberg,
den 14. februar 2005
Erik W. Falck –
folkets-rost.net**

Hamsun - - -

svækkede sjælsevner”, som De tillagde Hamsun. Det er nemlig læseren og forskeren komplet ligegyldigt, at De henviser til en paragraf i straffeloven – den svinagtige lov, som man i Norge gav med tilbagevirkende kraft (ja, sideordnet dansk eksempel gives desværre, men ikke med så rovgriske klør). En psykiatrisk erklæring angående en observand skal selvfølgelig udelukkende bygges på psykiaterens samtaler og omgang med observanden.

Det er derimod af afgørende betydning, hvad filologerne mener at adjektivet **varig** betyder, og jeg har af den grund fundet det til **varig** svarende ord på omkring ti sprog, og det viser sig, at sprogforskerne er enige om, at varig kan have følgende tre betydninger: 1) kortvarig – 2) langvarig – 3) livsvarig.

Vil De ikke, ærede hr. professor, give de norske og danske interesserede klar besked på, hvilken af de tre betydninger De lægger ind i prædiket VARIG!

Forsøgsvis skal jeg prøve på at give et enkelt svar for Dem! Hvis Knut Hamsun havde været så venlig at lægge sig til at dø, mens han var på VINDEREN, havde De jo kun behøvet at skrive en dødsattest, og den tror jeg De nemt kunne have klaret, oven i købet til rigsadvokatens store tilfredshed – og så havde ”varigt svækkede sjælsevner” jo betydet **livsvarige**.

Desværre hindrede Hamsuns gode ven **Chr. Gierløff** jo denne af mange ønskede udgang på observationen, og for den handling vil Gierløff for bestandigt blive husket.

Hr. professor! På side 9 i deres bog søger De at give en forklaring på, hvad vi skal lægge ind i ordet **sjælsevner**, idet De siger at de fleste sætter dette i relation til **intellektet**, men at man må lægge lige så stor vægt på det **følelsesmæssige**. Heri er jeg enig med Dem, thi af de tusinder, jeg har været i personlig psykologisk kontakt med, har mindst de 75 % været fyldt af boblende følelsesmæssigt delirium, af personer selv selvfølgelig kaldt sund fornuft og forstand.

Men De fremhæver jo selv i Deres bog, at Hamsuns følelsesliv var stærk, hvad det for øvrigt altid vil være hos den skabende kunstner. De gør endvidere klart, at observandens intellekt, når undtages den afasi, hans hjerneblødninger kan have medført, i forhold til observandens alder er i god orden. Uden åbenbart selv at være klar over det

stempler De jo Hamsun som **normal**, ikke i permittegrynsforstand, men i den betydning, som er forbundet med høj begavelse.

For at tale om noget andet må jeg gøre opmærksom på, at De da vistnok ikke kender norsk retspraksis. Ved De, at en fængslingskendelse gælder til en nærmere fastsat dag, ja, at oven i købet time slettet er anført, hvis der ikke, før den nævnte periode er udløbet, er afsagt ny forlænget fængselskendelse, **skal arrestanten omgående løslades!** Hvis der indtraf en sådan datooverskridelse, mens Hamsun opholdt sig på VINDEREN, havde De ikke blot ret, men **PLIGT** til omgående at løslade arrestanten. Prøv lige at undersøge datoerne, hvad dette punkt angår.

Det skal imidlertid til Deres ros siges, at De i Deres bog siger en række rørende, ja, fremragende ting om Hamsun. Tak for det! For her udtrykker De jo evige sandheder. Jeg synes, at alle de karakteristika af positiv art vejer mer end ti gange så meget som det, De anfører af negativt, og De burde derfor have taget konsekvensen af dette positivt, og have erklæret Hamsun **NORMAL**. (Jævnfør, hvad foran er sagt herom). Men alle disse psykiske og somatiske positive fakta har altså ved Deres siste og avgørende erklæring vejet for lidt i forhold til den målestok, der blev anvendt af professor Langfeldt.

De nævner blant de negative ting, at Hamsun flere gange i sit liv har været **hallucineret**. De aner åbenbart ikke, at det er alle store skabende genier en gang imellem. Det har f. eks. både **Fridthiof Hansen**, **Peter Freuchen**, **Knud Rasmussen** m. fl. af vore verdensberømte mænd været, hvad de jo i deres værker selv bekender, men hr. professor, De kan da vel ikke få dem selv til at påstå, at disse meget grove og frygteligt generende hallucinationer havde noget med **”varigt skadede sjælsevner”** at gøre?! Selv **Strindberg** ville det ville det have været forkert at bruge denne karakteristika på!

Så siger De også i Deres bog, at Hamsun var **neurotiker**, og da jo her tangerer mit speciale – og herunder de 2000 – 3000 patienter, jeg har haft kontakt med i alle verdensdele, kan jeg jo udtale mig som **sagkyndig**.

Lad os prøve, om vi for kortheds skyld kan klare det med et spørgsmål: **”Mener De virkelig, at Hamsuns forfatterskab og øvrig eminente dygtighed er en kompensationsform, der skyldes, at**

han som ung gut fik nogle tærsk, og at han kun fik almindelig almueskoleuddannelse?” Det var der jo titusinder andre gutter, som havde været ude for, **men der blev som bekendt kun een KNUT HAMSUN!**

De slutninger, som De i Deres bog drager, forledte jeg mig til på grund af manglende viden, også at drage, da jeg var ung psykoanalytiker. At De ikke var nået længere i Deres 50. tyvende år, siger intet om Hamsun, men desværre temmelig meget om diktatoren på VINDEREN.

I og for sig er jeg slet ikke glad for at være hård imod Dem, men højstærede, er der ikke en mulighed, at Hamsun blev den, han blev, fordi der i hans arveanlæg (kromosomer og gener) og i hans erkendelsesendretre lå det, som ligger til grund for det forunderlige og evige lys, vi kalder **geni**, noget, som i vor tid er erstattet af støj og bavl og psykisk regressive fænomener.

Ja, hr. professor – ifølge Deres bog, som jeg har læst grundigt to gange, mener De virkelig det første (det er jo nedfældet i Deres slutkonklusion). De mener altså det sidste.

Og hvad ligner det for øvrigt at komme med den påstand, at Hamsun ringeagtede **Ibsen**, fordi Hamsun ikke selv havde den dramatiske evne, altså fordi han led af den afskyelige egenskab, vi kalder **misundelse!** Iøvrigt er det jo drukkenbolten **Nagel**, der udtaler sig om Ibsen. Svar mig i denne forbindelse venligst på følgende: **”Tror De Ibsen kunne have skrævet en roman?”** Det kunne han bestemt ikke, men Ibsen ringeagtede da ikke hverken **Bjørnson**, **Lie** eller **Kjelland** af den grund!

Er De, hr. professor i psykiatri, virkelig ude af stand til at se, hvor slet Deres påstande er underbyggede.

Iøvrigt burde De være vidende om, at neuroser slet ikke kan kureres på sindssygeasyler, men kun af dygtige, sagligt virkende psykoanalytikere. Den kendsgerning indrømmes blank af psykiatere her i landet, men kom til Norge, far min – for det er det jo nok helt annerledes!!

Da de fleste jo ikke ved, hvad der forstås ved neuroser, skal jeg her ganske kort opridse, hvad der er tale om:

1) legemlige sygdomme, som har psykisk årsag – i ældre tid kaldet konversionshysteri, nu kaldt psykosomatiske lidelser – udgør ca. 65 % af alle neurotiske lidelser – 2) de såkaldte føbier, også kaldt angsttvangsneuroser, ofte meget pine-

fulde – udgør ca. 15 % - 3) de såkaldte **impulshandlinger**: pyromani, kriminel ekshibition, kleptomani (stjælesyge) – 4) de suicidal tendenser (selvmordstendenserne) – 5) impotens hos manden og frigiditet hos kvinden, hvor årsagen er psykisk – 6) og endelig de religiøse symbolhandlinger inden for de dogmatisk betonende grupper, hvor der gennem mysteriøst betonedede ritualer og ceremonier gives den deltagende en kort beroligelse, og som derfor må gentages atter og atter, fordi der jo ingen **åndelig nyfødsel** sker. Der er altså under punkt 6 tale om de **frygteligt farlige kollektive neuroser**, som er spændetrojer for menneskeånden, men som betragtes som noget normalt! (Den farligste af alle disse kollektive neuroser hersker i dag i Sovjetunionen og de lande, som denne imperialistiske stat har stjålet og undertrykt).

Må jeg bede Dem, hr. professor, at anbringe Hamsun inden for en af de nævnte neuroser. Det er da let at se, at det overhovedet ikke lader sig gøre, hvis man vil gå frem på ærlig videnskabelig vis, men man kan selvfølgelig skyde sig ind under, at ethvert menneske lider af en eller anden, ikke særlig stærk udtalt, neurose, men så ryger De jo selv med i købet, og det var vel egentlig ikke hensigten med Deres neurose-erklæring?

Hvad tror De iøvrigt, at læsere i Norden vil få af de hieroglyffer, som De præsenterer os for på Deres bogs side 93 og 94? De forstås jo kun af fagfolk, og de gider næppe kontrollere rigtigheden af dem. Enkelte af dem kan jo slet ikke kontrolleres, da, da individet, som beskrives, for snart 30 år siden er død (somatisk forstået).

Til Deres ros skal siges, at De har gjort Dem selv en ualmindelig dårlig tjeneste med at udgive Deres psykiatriske vurdering af Knut Hamsun, for De afslører jo i bogen med al enlig tydelighed, at de overhovedet ikke er menneskekender! Hvordan De har været som specialuddannet psykiater, vil fremtiden nok give svaret på, når de had- og hævngrigge nulevende nordmænd er døde.

Lad mig slutte dette åbne brev til Dem med en udtalelse, som Deres danske, psykiatriske kollega, professor **Erik Strømgren**, overlæge på Risskov sindssygehospital ved Århus, for nogle år siden i dansk T.V. (Kringkasting) udtalte, han sagde omtrent ordret således: ”Om det er ensidige årsager til vore sindssygdomme ved vi i dag lige så

lidt, som vi vidste for årtusinder siden.” Om denne mand kan vi i vert fald udtale det meget sympatiske, men sjældent forekommende fænomen: **HAN TALTE SANDHED**.

Angående Dem, hr. professor, vil jeg prøve på at være lige så forstående, som **Shakespeare** var over for jøden Shylock, idet han jo om han sagde ”God made him, og therefore let him pass for a man.”

29.1.1979.

**Vilhelm Gernhammer
Holmstol 8883 Gern
Danmark**

nb!

rett avskrift fra en dårlig kopi v/**Thore Lie, Melkeveien 28 a, 0779 Oslo,**

tlf. nr. 22 14 91 77, e-mail: lie.thore@c2i.net

Biografiske data:

GERNHAMMER, Rasmus **VILHELM** f. 6/4 1900 i ”Amerika” ved Gern.

Præliminæreksamen fra Københavns Universitet juli 1919. Litterær medarbejder ved ”Kolding Avis” og andre dagblade. Fast medarbejder ved det norske blad ”Samfundsliv” fra 1933 til 1940 og derefter igjen efter besættelsens ophør. Gift 1921 med kommunelærerinde Maria Malthasen. – Studerede psykologi under vejledning af dr. Johs. Irgens Strømme, Oslo, og dr. Sig. Næssgaard, København. Oprettede 1938 ”Psykisk Institut”, Esbjerg, og var fra dette år til 1954 praktiserende psykoanalytiker. Udgav 1923 sammen med forfatteren Johannes Carstensen det litterærkritiske tidsskrift ”Kompasser” og i 1945 det socialpsykologiske tidsskrift ”Søgelys”. – På foredragsturnè i Norge 1938 og 1949. – Har bl.a. udgivet: ”Praktisk sjælehjælp” (1945), ”Hvorfor livet dør” (Social-psykologisk studie, Atlantis forlag, Stavanger, 1946). På Libro forlaget, Silkeborg, er udkommet: ”Under Jyllands stjerner” (digte, 1965), ”Ved regnbuens fod” (digte, 1967), ”Lille Amerika” (roman, 1967), ”Det falske livssyn” (1968) og ”Ånd og sjæl” (social-psykologisk udredning, 1968).

nb!

- disse biografiske data er hentet fra boka ”Det falske livssyn” (i Kommission hos LIBRO FORLAGET – SILKEBORG 1968). Gern Bogtrykkeri

Nettsider

Hei alle som er lei av alle løgnene, plattheten og det overfladiske pjattet og unnvikelser av sannheter, som hersker i våre såkalte nyhetsmedia, det være seg på papir eller elektronisk. Heldigvis fins internett, som (enn så lenge) kan formidle sannheter. I dag skriver Klassekampen, at Dick Cheney, nå har opprettet militære nyhetsendringer på tv. Der skal gutta boys formidle ”nyhetene” i uniformer, direkte fra løgnmaskineriet, til det fra før hjernevaskede amerikanske folk. Nå er det ikke lenger nok, med løgnene som kommer fra Fox/Fix-News, CNN, NBC og andre sensurerte kanaler. Hitler kunne ikke hatt det bedre. Jeg har liggende noen nettsider, som jeg vil be dere lagre og spre rundt til så mange som mulig. Her er der nok lesestoff til ti liv. I tillegg har jeg ca. 40 sider bare om 11. septemberløgnen. Skal vi ta det en annen gang? Gi meg et hint, om dere vil ha dem også.

Atle.

www.rense.com, www.davidicke.com, www.prisonplanet.com, www.impeachbush.com, www.library.flawlesslogic.com, www.hermes-press.com, www.thenewenlightenment.com, www.thewatcherfiles.com, www.erichblumrich.com,

www.JohnKaminski.com, www.JohnPilger.com, www.GregPalast.com, www.streamshowpress.com, www.thousandreasons.com, www.cheniere.org, www.sjgames.com, www.falloutshelternews.com, www.intervention.mag.com, www.tvnewslies.org, www.propagandamatrix.com, www.emperors-clothes.com, www.propagandamatrix.com, www.thewatsherfiles.com, www.patriotamerica.com, www.arsenalofhypocrisy.com, www.geocities.com, www.thetruthseeker.co.uk, www.illuminati-news.com, www.thehiddenmysteries.com, www.thewatcherfiles.com, www.nwowatcher.com, www.theworldwars.com, www.stopthelies.com, www.libertyforum.org, www.fromthewilderness.com, www.globalresearch.ca, www.weatherwars.com, www.holy-secrets.com, www.honestthinking.org, www.theassissinatedpress.com, www.rumormillnews.com, www.reptoid.com, www.russelblaylockmd.com, www.nexusmagazine.com, www.ihr.com, www.deepblacklies.co.uk, www.zundelsite.org, www.landsforraderi.no, www.indymedia.no, www.conspiracyworld.com

Lovløs krig mot terror

Astri Suhrke Forsker, Chr. Michelsens Institutt
Lørdag 26.02.2005
Dagbladet på nett

NYE, TROVERDIGE historier om tortur i Washingtons regi dukker stadig opp. Amerikanske medier har i stigende grad kunnet dokumentere at myndighetene sender terrormistenkte til forhør i andre land der tortur blir brukt, som Egypt og Jordan. Dette er ikke enkeltstående tilfeller, men en systematisk politikk. Praksisen har et passende mystifiserende navn, «rendition» (et gammeldags ord for «overgivelse»), og er integrert i Bush-administrasjonens bredere politikk som i statsbyråkratiet går under navnet GWOt (Global War on Terror). Mens kristen-fundamentalistene bak Bush velsigner hans politikk i Guds navn, kan alle andre nå gi sin støtte i GWOts navn.

Merkelapper er viktige i denne sammenheng. De signaliserer en institusjonalisering der handlinger ikke lenger er enkeltstående og tilfeldige, men del av et system med arbeidsdeling, ansvar, utforming av mål og virkemidler, framdriftsrapporter og evaluering av resultatene. Byråkratisering av denne typen legitimerer og 'renser' handlinger som ellers ville fremstå som umenneskelig og uakseptable, slik filosofer som Hannah Arendt har påpekt i andre sammenhenger.

«RENDITION» ER i hovedsak underlagt CIA, i samarbeid med de

relevante utenlandske myndigheter. Når en person blir tatt på amerikansk jord kan arbeidsdelingen bli noe uklart. FBI blir da vanligvis koblet inn siden CIA ikke har fullmakt til å operere innenfor landets grenser. De som arresterte Maher Arar, kanadisk statsborger i transitthallen på Kennedy-flyplassen i New York og fraktet ham (i privat jetfly) til Jordan, kalte seg «avdelingen for spesialflytting» i interne radiokommunikasjoner underveis.

Siden kanadiere var av syrisk opprinnelse ble han videresendt til Syria, der han ble fengslet i ti måneder og torturert. Da han ikke oppga informasjon av betydning, ble han sendt tilbake til Canada, der en voksende skare kritikere av Bush-administrasjonen tok opp hans sak.

Hva kunne kritikerne gjøre? Som prinsippfaste og lovlige borgere gikk de rettens vei. En menneskerettighetsorganisasjon reiste sak mot den amerikanske regjering på vegne av Arar. De kom ikke lenger (i hvert fall hittil). Den nyutnevnte justisministeren til Bush, Arturo Gonzales (tidligere presidentens juridiske rådgiver og omstridt forfatter av et memorandum som forsvarer bruk av tortur for å fremme GWOt) fant at det ikke kunne gis dokumentinnsyn i forbindelse med saken siden det ville skade rikets sikkerhet. Uten slike opplysninger vil saken neppe kunne reises. Kritikerne blir dermed avskåret fra å gå rettens vei.

NOE LIGNENDE ser ut til å ha

skjedd i Tyskland. En tysk statsborger av marokkansk opprinnelse skulle dra på ferie til Makedonia jula 2003. Han ble kidnappet på grensen til Albania og sendt til Afghanistan. Der satt han i månedslange forhør på den amerikanske flybasen Bagram. Siden Khaled el-Masri ble tatt i utlandet, var CIAs spesialstyrker ansvarlige, og de strolig også for de smertelige forhørene på Bagram. Heller ikke denne gang kunne CIA bekrefte at de fanget en terrorist (antagelig var det som i Arars tilfelle en navneforveksling på det amerikanske terroristregisteret). Følgelig sendte CIA-agentene el-Masri tilbake til Tyskland (via Albania) - uten forklaring og uten erstatning for tort og sveie (hjemme hadde forretningen gått konkurs og kona, som ikke hadde hørt et ord siden han forsvant, var reist fra ham).

Siden det var troverdige bevis på at el-Masri faktisk var blitt kidnappet av amerikanske agenter og sendt til langvarig, hemmelig forhør i et annet land, gikk tyske myndigheter opprinnelig inn for å reise sak. Men også her møtte prosessen mange vanskeligheter og ser nå ut til å være lagt på is.

BYRÅKRATISERINGEN og institusjonalisering er dermed ingen garanti for at de ansvarlige faktisk blir holdt til ansvar innenfor gjeldende lov og rett. Er man engasjert i GWOt, blir rettsvesenet henvist til skyggesiden - noe amerikanske domstoler har erfart til fulle når det

gjelder fangene på Guantánamo.

Men, sier kritikerne håpefullt, den politiske prosessen innebærer allikevel noen garantier for at myndighetene handler i overensstemmelse med loven. Kongressens spesielle etterrettingskomitee har ikke bare innsyn i CIAs handlinger, men overoppsyn med hele det nasjonale etterrettingsvesenet. Det har vært en sikkerhetsventil - hittil. Nå er Bush-administrasjonen i ferd med å tette den til.

Den erfarme journalisten Seymour Hersh skriver i tidsskriftet The New Yorker at forsvarsminister Donald Rumsfeld de siste to årene har arbeidet iherdig for å legge en del av CIAs hemmelige aktiviteter under sitt departement. Presidenten - og ikke Kongressen - vil da kunne gi fullmakt til de ulike operasjonene, og kongressens innsyn blir sterkt begrenset. Endringene er en del av en generell sentralisering for å samle strategisk analyse og hemmelige operasjoner i Forsvarsdepartementet vil si under den sivile, neo-konservative trioen Rumsfeld, viseminister Paul Wolfowitz, og assisterende viseminister Douglas Feith. De ser verden som «et globalt, åpent skyteterreng», sier en rådgiver i departementet.

EN REKKE aktuelle virkemidler er lekket til pressen. CIA har tidligere brukt raketter fra ubemannede fly til å «nøytralisere» terrormistenkte (bl.a. i Yemen). Programmet blir videreutviklet. Kidnapping og «rendi-

tion» fortsetter. Opprettelse av militsgrupper til å bekjempe «terroristgrupper» i en rekke land i Midt-Østen og Sør-Asia er aktuelt. Modellene hentes fra USAs operasjoner i Mellom-Amerika på 1980-tallet, både støtten til contras-geriljaen i Nicaragua og de halv-offisielle dødsskvadronene i El Salvador.

Mest aktuelt er samordningen av analyse og operasjoner for å forberede et eventuelt angrep på Irans atomforskningsanlegg. Pentagon styrer nå innheting av informasjon både via ubemannede overflyvninger og bakkeoperasjoner i den østlige del av landet. Det antas at Iran tidligere flyttet sentrale anlegg østover slik at de var utenfor rekkevidde av israelske raketter (som ødela Iraks Osirak-anlegg i 1981). Amerikanske spesialstyrker tar seg nå over grensen fra Afghanistans Herat-provins der amerikanske styrker allerede har basert et Provincial Reconstruction Team - for å rekognosere og om mulig etablere et nettverk av iranske støttespillere.

Gitt sakens natur får vi bare drypp av opplysninger om denne typen aktiviteter. Men signalene tyder på at Bush-administrasjonen går inn i sin andre periode sterkt rustet til å føre krig med hemmelige operasjoner. En rekke handlinger som vanligvis ville blitt betraktet som ulovlige og/eller uetiske, blir i stigende grad satt i system, kategorisert, sentralisert, og institusjonalisert. Alt i GWOts navn.

Tsunami vs. Falluja

Rune Ottosen Professor ved Journalistutdanningen, Høgskolen i Oslo

Torsdag 03.03.2005
Dagbladet på nett

JEG SPURTE NYLIG ca. 50 mennesker under et foredrag i Oslo hvor mange som kunne fortelle meg hva som nylig hadde foregått i Falluja. Ikke en hånd i været. Hadde spørsmålet dreid som om Tsunamien ville en skog av hender ha reist seg. To dager før Tsunamien spredde død og ødeleggelser i Sør-Øst Asia 28.12. slapp innbyggerne i Falluja tilbake til sin ødelagte by. Uten nevneverdig medieoppmærksomhet satte amerikanske styrker 12.12. i gang sin offensiv for å knekke et støttepunkt for motstandsbevegelsen i Irak. Det er ikke en småby vi snakker om. Store deler av de 300 000 innbyggere hadde forlatt byen før angrepet. Det er flere grunner til at lidelsene til sivilbefolkningen i Falluja ikke nådde opp i nyhetsbildet. Dødsraten blant journalister har vel aldri vært større i noen krig. Faren for å bli drept dersom du opererer utenfor embedded-programmet er stor både på grunn av angrep og kidnappinger fra motstandsbevegelsen. De amerikanske okkupasjonsstyrkene beklager ikke at journalistene holder seg unna fronten. De kan til en viss grad selv kontrollere mediebildet ved at journalistene fysisk blir holdt på av-

stand. Premissene for en vellykket mediestrategi i en krig ligger i å kontrollere strømmen av informasjon og bilder fra fronten. Her er en av årsakene til at Tsunamien fikk en helt annet oppmerksomhet enn de menneskelige lidelsene i Falluja.

NOAM CHOMSKY OG Edward Herman lanserte i sin tid begrepene «verdige» og «uverdige» ofre for å forklare hvorfor noen tapte menneskeliv synliggjøres, mens andre holdes utenfor vårt synsfelt. De lidelsene vestlige ledere har ansvar for har større problemer med å nå våre fjernsynsskjermene enn død og fordervelse skapt av våre fiender. En flodbølge kan ikke stilles til ansvar foran en menneskerettighetsdomstol eller et folkerettstribunal. Ingen bortforklaringer eller filtre plasseres mellom de menneskelige lidelsene og våre synsfelt. Empatien mobiliseres uten forbehold. Mediene over hele verden ble en imponerende mobiliseringskraft til støtte for hundretusener av verdige lidende som trengte oss og vår medlidenhet.

Få uker før flodbølgen skyllet over strendene og spredte død og ødeleggelser kom det vitenskapelig medisinske tidsskriftet Lancet med sin beregninger av sivile dødsopfre siden okkupasjonen av Irak i mars 2003. Kalkylen viste 100 000 døde. Det ble brukt anerkjente vitenskapelige beregningsmetoder for å beregne antall dødsfall, uten at denne metoden forteller hvem som er ansvarlig for hver enkelte av de døde. Her

kan vi tenke oss mange skyldige, inkludert motstandsbevegelsen og okkupasjonsstyrkene. Grunnen til at disse ofrene ikke løftes fram er blant annet at dødsfallene har skjedd over tid og ikke nødvendigvis i nærheten av kameralinser.

DEN BRITISKE journalisten Jake Lynch har gjennom sitt arbeid som fjernsynsreporter i mange konfliktområder gått nye veier for å hindre at reporterne blir gisler i krigsmaktens propagandastrategi. I boken «Reporting the World» beskriver han en motstrategi for journalister som ønsker å gå dypere inn i konfliktene enn de kortsiktige beskrivelser av enkelthendelser ved å sette søkelyset på strukturelle forhold som lå til grunn for konflikten. Tradisjonell krigsjournalistikk lager ofte et forenklet bilde med to klare parter som står mot hverandre. Forsiden av Newsweek høsten 2002 hadde tittelen «Who will win?» med ett bilde av George Bush og ett av Saddam Hussein med ansiktene vendt mot hverandre. Underforstått må den ene parten tape og den andre vinne. Få vil i dag hevde at George Bush har vunnet selv om Saddam Hussein har tapt. Det kan argumenteres for at hele det irakiske folket har tapt fordi den forenklete propagandaen om de ikke-eksisterende masseødeleggelsesvapen fikk nok gjennomslagskraft til å muliggjøre krigen.

Jake Lynch vil med sin modell argumentere for at journalistene og

mediene ikke kan betrakte et slikt scenario som en nøytral observatør. Mediene er «i båten» sammen med hele problemkomplekset enten de liker det ikke. En nøytral observatørrolle vil i en slik situasjon bidra til å legitimere en krig dersom journalisten ikke øker kompleksiteten i deknningen i stedet for å bidra til overforenkling.

Hvis man i stedet for å se «fienden» som problemet ser krigen som problemet, kan dette bidra til offensiv og konstruktiv journalistikk. Et nøkkelement i Lynch,s modell er at den er nådeløst sannhetsorientert ved at den avdekker grusomheter og løgner på alle sider. En propagandaorientert krigsjournalistikk avdekker løgner på den andre siden men er mer tilbakeholden med å kalle en spade for en spade på «egen» side.

PENTAGON GJØR et poeng av å ikke synliggjøre uskyldige ofre for egen krigføring. «We don,t do body counts,» svarte general Tommy Franks på spørsmålet om hvor mange sivile ofre det fantes i Irak-krigen.

Krigsjournalistikken er ofte eliteorientert og sprer «hate speech» for å begrunne vold. Dagen før angrepet på Falluja viste CNN et opptak fra sin embeddede reporter der Lt. Gen. John Sattler brølte til sine soldater «Falluja is being held hostage by thugs, murderers and intimidators» (CNN 7.12. 2005).

The Guardian (11.1. 2005) kunne ved hjelp av en irakisk lege med inn-

smuglet kamera vise at knapt en bygning i sentrum var uskadd etter at Sattler og hans mannskap hadde herjet i ti dager. Lynch sitt perspektiv er orientert mot vanlige folk og bruker sivile øyenvitner som kilder. Ifølge den uavhengige organisasjonen Iraq Body Count ble 800 drepte i Falluja. Det er sannsynlig at noen av dem var i kategorien som general Sattler nevnte, men det var også ca 600 sivile ofre, av dem 300 kvinner og barn. Hvem har hørt om det i den løpende nyhetsdekningen fra Falluja?

Bak krigsretorikken til Bush om frihet skjuler det seg framveksten av et samfunn med orwelske trekk. Den 26.12., to dager før mediene flommet over av bilder fra Tsunamien, ble sivilbefolkningen i Falluja sluset gjennom fem checkpoints dersom de ønsket å vende tilbake til sin ødelagte by. Bilder og DNA-prøver ble tatt og alle ble utstyrt med synlige identitetskort for å lette jakten på «terrorister». Planene om dette ble avdekket av The Independent (11.12. 2004) før operasjonen fant sted, gjennom et stykke god undersøkende journalistikk. Få andre medier har gått så dypt inn i denne historien, og sørget for at vi ikke fikk anledning til å dele sorg over tapet av sine kjære. En mer kritisk journalistikk kunne ha sidestilt Falluja-innbyggernes lidelser - skapt av mennesker vi betrakter som våre allierte - med ofre skapt av en flodbølge med verken et ansikt eller et navn vi kan klandre.

Det urettferdige demokratiet i Irak

At muslimske fundamentalister har kommet til makten ved et oppkonstruert demokratisk valg, betyr på ingen måte at de er demokrater.

**Walid al-Kubaisi Forfatter
Fredag 04.03.2005,
Dagbladet på nett**

DEBATTEN OM IRAK er blitt så polarisert at forskjellene mellom motstanderne stadig blir større. Saken burde derimot ikke diskuteres ut fra hvorvidt man er pro-amerikansk eller anti-amerikansk, men ut fra hvorvidt amerikansk okkupasjonspolitikk lykkes i å skape stabilitet og orden i Irak. Derfor begår Torbjørn Røe Isaksen, leder i Unge Høyre også en grov feil når han, i sin iver etter å støtte demokratiet i Irak, blindt følger den amerikanske krigspropagandaen (Dagbladet 21.02).

Før man kritiserer eller forsvarer USA, burde man forstå det som foregår i Irak. For kjernen i diskusjonen i vestlige media dreier seg stort sett om USA, og ikke om folket i Irak.

Et hovedanliggende i Isaksens artikkel var å støtte det amerikanske demokratiet i Irak. Han gikk glipp av mange detaljer som kan nyansere synet på Irak etter valget: For valget har gitt kurdisk nasjonalistisk etnosentrisme og politisk pro-iransk sektorisering i demokratisk legitimitet: Folk stemte ikke for et politisk program: Kurdere stemte for nasjonalisme, mens shiamuslimere var motivert av å følge ayatollah Al-Sistanis fatwa som sier at den som ikke stem-

mer, havner i evig helvete. Dermed har Al-Sistanis valgliste bragt fundamentalister til makten. Ikke bare det: I diskusjonen om hvilket styre sett den den kommende regjering vil ta form av, har media først lekket en erklæring som sier at islam kommer til å bli den eneste referanse for lovgivning. Erklæringen ble trukket av redsel for reaksjoner.

Før valget forkynte samme fundamentalistiske grupper «det irakiske folkets pluralistiske egenart». Men nå snakker disse «demokratiske» fundamentalister igjen om «Iraks islamske egenart» og at «ingen lover må stride mot Islam.»

VALGETS VINNERE har forent seg rundt prinsippet om at islamsk lovgivning skal være hovedreferanse i grunnloven. En norsk journalist søkte om støtte til å lage en film om bl.a. Ayad Jamal Al-Din. Journalisten hevdet at Ayad Jamal Al-Din har en sekulær tilnærming til demokratiet og at han markerte seg fra første møte i teltet der USAs okkupasjonsadministrator, Jay Garner, ledet møtet. «Ayad Jamal Al-Din er en religiøs irakisk lærd med turban, men han står for en sekulær stat», mente journalisten. Jeg rådet ham til å vente litt med dette og se an utviklingen. For sekularisme er ikke Ayad Jamal Al-Dins sanne ansikt.

NYLIG VISTE Ayad Jamal Al-Din sitt sanne ansikt i et TV-program, der han snakket om den islamske grunnlovs nødvendighet. Abdelaziz al-Hakim, lederen for Øverste rådet for islamsk revolusjon i Irak som har en terroristisk militans, var helt åpen og snakket om «nønden-

digheten av å være enige med andre, i det minste på dette overgangsstadiet» (TV-kanalen Al-Arabia, programmet Nuqtat Nizm) Det vil si at islam som lovgivningsgrunnlag kan utsettes foreløpig. Al-Hakim var Styringsrådets president da den diskriminerende Shari'a-loven ble vedtatt å gjelde kvinnen i staten Irak.

At disse kurdiske nasjonalister og muslimske fundamentalister har kommet til makten ved et oppkonstruert demokratisk valg, betyr på ingen måte at de er demokrater. Hitler kom også til makten ved et demokratisk valg. At motstandsfolk ikke stemte ved valget, betyr heller ikke at de er imot demokratiet. Derfor ber jeg Torbjørn Røe Isaksen om å være litt tålmodig med å støtte dette demokratiet. Jeg er ikke anti-amerikansk, tvert imot har jeg kritisert professor Galtungs anti-amerikanisme over to sider i Klassekampen og ønsket okkupasjonen velkommen forutsatt at folk ble behandlet i samsvar med menneskerettighetene.

JEG HAR FREMDELES tro på USA, men ikke på denne Bush-administrasjonens politikk. Det er også fordi okkupasjonsstyrkene i Irak har skiftet diskurs etter valget: Da Rumsfeld besøkte sine soldater i Irak, uttalte han at han ønsker og håper på en moderat islamsk stat i Irak. Det fins ikke en religiøs islamsk, kristen eller jødisk stat som kan være moderat. Troen på religionen innebærer troen på en absolutt Sannhet som ikke erkjenner andres sannheter - og dette er totalitarisme. I Irak bor sunni- og shia-muslimere, kristne, mandai (Johannes døperens tilhengere) og Yazidi-sekten (som dyr-

ker satan.) Hvordan kan de styres av en islamsk lov? Her mener Rumsfeld sikkert at moderat islamsk stat betyr å beskytte USAs interesser, et Saudi-Arabia-lignende mønster. Dette peker på en omskiftingspolitikk i USAs planer, på bekostning av de tidligere løfter om et demokratisk Irak.

Å hylle det «gryende demokrati» innebærer samtidig en bortforklaring av at dette splittede demokrati er basert på politisk kvotefordeling, og at de som vant valget er udemokratiske. Å overse de nye «demokraters» terroristiske utøvelse siden okkupasjonen, og å kritisere bare motstandsbevegelsens udemokratiske grupper, er et rent ekko av amerikansk krigspropaganda. Dette har Lars Gule markedsført da han kritiserte meg i Klassekampen (24.2) for «å bidra til å bortforklare hvor anti-demokratiske motstandsgruppene er - ikke minst på grunn av den uhellige alliansen mellom tidligere baath-nasjonalister og fundamentalister.»

Dette er et ekko av amerikansk propaganda: Først hevdet USA at motstandsfolk er Saddams lojalister. Etter at Saddam ble tatt som en feig mus i sin hule, skiftet de propaganda og hevdet at det er al-Zarqawi og utenlandske terrorister som leder motstandskampen. Under dette påskuddet har «demokratiske» pro-amerikanske militser og amerikanske soldater drept mer enn 40 tusen sivile bare i Falluja, ifølge BBC-programmet som ble sendt i NRK.

Hvilken gruppe kan Lars Gule peke på som demokratisk i Irak i dag? Demokratiet er fraværende fra hele det irakiske politiske aspektet: De som sitter ved makten og de som er i

motstandsbevegelsen.

I MOTSETNING TIL de fundamentalistiske grupper som «vant» valget, står motstandsgrupper for sekularisme, ifølge deres uttalelser: Omar Raghieb, talsmann for Foreningen for muslimske lærde (AMS) krevde et klart skille mellom religion og stat og retten til grunnleggende friheter, mens en talsmann for Al-Sadrs gruppe uttalte at «å opprette en religiøs stat i Irak er umulig å akseptere.» Lars Gule, som generalsekretær for Human-Etisk Forbund, burde ikke blande seg og forbundet i kritikken av verken motstand eller okkupasjonstilhengere før han støtter menneskerettigheter og borgerrett til liv og brød: Folk blir drept av flybombing. En hver klok og fornøytig fritenker burde forstå at USAs militaristiske politikk i Irak føder ekstremisme, fundamentalisme og hat. På internett snakket jeg med en ung mann i Bagdad om demokratiet. Han er fra Falluja. Han svarte meg: «Vårt hus ble bombet fra flyet. Min mor og yngre søster ble drept. Min far ble skutt av amerikanske soldater. Min eldre søster ble voldtatt mens jeg hørte hennes skrik i det andre rommet. Du krever at jeg blir demokrat og respekterer Genevekonvensjonen når jeg tar en av disse soldatene som fange? Idiot!» sa han kjefte før han kuttet nett-forbindelsen. Krever humanisten Gule av denne mannen, av en slik tragisk kaller, å bli demokrat?

Homofili – intet sykdomstegn

Sigurd Halleraker har i et innlegg i Samfunnsliv nr 1 2005 en rekke påstander om homofili. Innlegget inneholder feil på feil og en rekke logiske feilslutninger som ber om å bli sagt i mot.

Innledningsvis viser Halleraker til en homofil SV-leder. Jeg kjenner ikke til noen homofile høyt opp i det partiets struktur. Lesbiske Siri Hall Arnøy er riktignok stortingsrepresentant for partiet, men SV-lederen er jo Kristin Halvorsen. Kanskje Halleraker kan fortelle hvor han har fått det fra at Kristin Halvorsen er homofil? Jeg tror Halvorsens mann Charlo vil bli sterkt overrasket over denne informasjonen.

Videre viser Halleraker til professor Per Sundbys studier over homofiles høye sykkelighet, dødelighet og lave levealder. Det er ikke rart homofile blir syke når de opplever trakasseringer, mobbing og utfrysing. NOVA rapporten om homofiles levekår viste at mange homofile hadde opplevd mobbing, og en av fire unge homofile hadde prøvd å ta livet sitt. Når ikke en gang leger og professorer kan holde seg for gode til å kalle friske folks kjærlighetsliv, forelskelser og seksuelle tenning perverst og sykt, er det ikke rart homofile blir nedbrutte, slitne, nervøse og syke. Og i følge den samme NOVA rapporten så drikker homofile for mye, sliter med depresjoner og ofte ensomhet. Grunnen til dette er ikke deres legning, det er samfunnets negative reaksjoner på homofili, det er på grunn av folk som Halleraker, Per Sundby og Arne Schøthog deres uttalelser.

Halleraker viser også til Alexander Lowen som sannhetsvitne. Dette er en psykiater i en psykiatrisk skole som for lengst er blitt sett på som uviktig og uriktig av moderne psykiatere. Han har gått i følge Halleraker gått i lære hos Reich, en psykiater som selv ble ansett som gal etter hans "oppdagelse" av orgonterapi, og til slutt arrestert som kvakksalver. I samme avsnitt hevder Halleraker at homofili kun finnes hos

dyr i fangenskap, uten å nevne kilde. Homofili i naturen er blitt forsket ganske lite på som fenomen dessverre, fordi homofili i naturen ofte blir sett på som en feil eller sykdom hos dyret, noe det selvsagt ikke trenger å være.

På tross av denne ideologiserende forskningen finnes en rekke bøker og studier viser at det eksisterer homofile handlinger hos flere dyrearter selv mens dyrene er i naturen, dette er hverken unormalt eller uvanlig. Hallerakers påstand faller dermed til jorden.

Rotet om nazisme som foretrekket homoseksualitet vil jeg forbigå i stillhet, da dette er basert på synsing, og er ulogisk på grensen til uforståelig. Men avsnittet om voldtektene i amerikanske fengsler i Irak må jeg få kommentere: Slike ting blir neppe gjort fordi soldatene er homofile. Faktisk blir fremdeles homofile avskjediget fra amerikansk militærvesen. Slike voldtakter er gjort for å ydmyke muslimske menn på den måten amerikanerne synes er verst: gjennom å tvinge på dem homoseksuelle handlinger. Dette sier ikke noe om amerikanernes legning, det er ren tortur gjort i verste mening. Det er forøvrig motbydelig hvordan soldatene på denne måten tvinger gjennom voldtakter, dette er ikke eksempler på homofil seksualitet, det er voldtakt mellom to ikke homofile menn, gjort for å ydmyke. Videre hevder Halleraker at president Bush snart vil liberalisere og gi full adgang til homofilt samliv i forsvaret og fengsler.

Dette er en fjern tanke da Bush er homokritisk på grensa til homohatende.

Halleraker kommer så med ulike teorier på bakgrunnen for det han kaller homofilibølgen, hva nå det måtte være. Disse er merkelige og morsomme: Jeg kan ikke skjønne hva Reagan skal ha gjort for å fremme homofili? Han var sterkt antihomo. Tilsvarende har Hollywood gjort sitt beste for å skrive om

historiske dramaer for å fjerne homofile karakterer, de har skapt homofientlige stereotyper og kan ikke sies å ha gått i bresjen i homofiles frigjøringskamp. Jeg skjønner ikke hvordan han mener at Hollywood kan ha skapt homofili? Og incestbevegelsen? Hva er det? Og hva har incest med homofili å gjøre? Og familieoppløsning? Om det er noen som har kjempet for å få danne familier så er det homofile, gjennom bl.a. kamp for partnerskapsloven og adopsjonsrettigheter.

Avslutningsvis hevder du at homofili er et føydalt fenomen. I den gamle Sovjetunionen var homofili lovlig og akseptert de årene som kommunister fremdeles edkjennet seg, de rett etter revolusjonen i 1917. Så selv under den vellykete perioden av sosialismen fantes tydeligvis homofili.

Senere, under det mange marxister kaller realsosialismen, ble homofili forbudt i mange østblokkland. Om homofili forsvinner under sosialisme så ville vel ikke disse forbudene være nødvendig?

Homofili er ikke noe føydalt fenomen. Vi homofile har, om en skal tro kunst og litteratur fra de siste 4000 år, alltid eksistert i ulike former. Vi vil også mest sannsynlig alltid eksistere. Men i noen perioder i historien har vi måtte skjule oss og undertrykke våre følelser og vår seksualitet. Dette har vært i perioder da holdninger som de Halleraker forfekter i sitt innlegg har vært de rådende. Det er derfor vi raser, både i tabloidene og ellers, når han og hans meningsfeller rasler med sablene.

**Bjørn Hatterud
Veldromsenga 5
2380 Brumunddal**

Hekseri-myte – incest-myte

I begynnelsen av 80-årene fikk vi en bevegelse, preget av panikk i forhold til seksuelle overgrep mot barn og tilhørende hetsstemning med krav om at overgripere måtte tas hardt. Bevegelsen grep om seg i alle OECD-land, men særlig i protestantiske samfunn. Her forelå altså en parallell med hekseprosessene. I de vel tjue årene som har gått har da også atskillige sosialvitere og historikere trukket fram denne parallellen.

Vifor vår del var for første gang på trykk i 1991 i Tidsskrift for Norsk Psykologforening med artikkelen: INCESTPSYKOSEN. Der avsluttet vi med å uttrykke ønsket om at de hysteriske aksjoner mot overgrep skulle vare kortere enn hekseprosessene gjorde.

Så fikk Bjugn-saken i 90-årene, og nå har Bjugnsaken og aksjonene mot overgrep blitt sammenliknet med kampen mot hekseri for bare 3 hundre år tilbake. Kampen mot hekseri foregikk i opplysningstiden nemlig.

Fra før finnes en stor litteratur om denne kamp. Men rundt årtusenskiftet har hos oss 6-seks forfattere jamført Bjugn-fenomenet med hekseprosessene, nemlig

:Brøgger, Gilje, Guillou,Hagen, Kringstad, Wiig.

Sjøl har vi skrevet 50 tekster om

kring incestpsykosen, de færreste er publisert. Forkjetring har ikke latt vente på seg. Det er påfallende at venstresidens aviser Ny Tid og Klassekampen ikke vil ha innlegg om dette, men Friheten og Samfunnsliv har gitt spalteplass.

Vi bruker gjerne å henvise til PAX-leksikon når det gjelder de fagområder som er aktuelle for dette tema: psykiatri, kriminologi, sexologi, kvinnesak, barnpsykologi, sosiologi, filosofi. Da er det oppsiktvekende at incest ikke finnes som stikkord i PAX leksikon, som kom i 1980.

Det må si noe om incestbevegelsens oppkomstbetingelser. Vi noterer oss at Reagan kom til makta dette året. Kan hysteriet ha noe med Reagan-åket å gjøre? Lesning i PAX-leksikon kan kaste lys over dette. Her kan man lese teorier fra medlemmer av Frankfurterskolen, f.eks. Fromm og Marcuse.

Den siste lanserte begrepet repressiv toleranse, som kanskje er noe å se nøyer på i forbindelse med overgrepspanikken.

Et forum som har vist noen åpenhet er SKJERVHEIMSEMINARET. Det mest relevante var seminaret Barndom i endring. Men på i alt 3 seminarer har vi i i allfall kommet i samtale ved måltidene, og her

har vi mer respons enn vi vanligvis gjør. Vi fikk da også komme til orde innlegg i plenum.

Blant filosofene er det to som ser på incestpsykosen på liknende måte som her beskrevet: Jon Hellesnes og Nina Karin Monsen.

Hellesnes har gjort en jamføring Med onanipanikken som skapte slik skrekk og gru for et par generasjoner siden. Og det var noen grupper av lærde som førte en med å spre skrekk. Som i hekseprosessene var prestene sterkt på banen, dernest legene, og onani ble relatert til psykiatri.

Det kommer da spørsmålet hvem

som har tatt prestenes plass i den følgende vi nå er vitne til. I USA er nok prestene, men hos oss er det verdslige:

Journalistene, grupper som litt upresist har blitt kalt psykonomene - og spesielle faggrupper som barnesykiatri.

Noen får på seg bekyldning om å støtte incest. Hvis man ikke vil motarbeide incest må man være for det? Da kan man jo fremheve at incestforbudet finnes i alle kulturer - med litt ulik utforming.

Nei! Man er ikke imot naturlove- ne. Det som mangler i dagens tanke- gang er en mangel på biologisk per-

spektiv. Deler av dagens psykiatri kaller seg biologisk, men er i realiteten mest orientert i retning av syntetisk kjemi.

Og seriøs etisk refleksjon omkring overgrep mangler. Dessuten er dette temaet kanskje det mest slående eksempel på at media har overtatt religionens plass.

Man må kunne vri litt på Lenins ord og hevde at MEDIA ER OPIUM FOR FOLKET.

Slike tanker var det åpenhet for å ta opp på Skjervheimseminaret.

Den 24. jan 2005

Psykolog Sigurd Halleraker –
tlf. 380 20553

Fædrelandsvennen:

Jesus anno 2005

Hallvard Hagelia,
førsteamanuensis, teol. dr.
Ansgar Teologiske Høgskole
Kristiansand

Første søndag i advent begynner kirkeåret. Etter fire adventssøndager er det jul, den mest intensive Jesus-periode i året.

At Jesus fra Nasaret er en av historiens mest innflytelsesrike personer vil knapt noen være uenig i. Det er lenge siden han levde, likevel forkynner Kirken at han lever – i dag. Mange kristne slår om seg med slagordet «Jesus lever», kanskje uten å ha noen klare ideer om hva man mener med det eller hva dette måtte innebære. Et intervju med Halvor Moxnes i avisen Vårt Land 13. november var ganske tankevekkende i så måte. Moxnes er professor i Det nye Testamente ved Teologisk fakultet ved Universitetet i Oslo, og har forsket mye nettopp på Jesus. Moxnes var opptatt av spørsmålet: Hvor finner vi Jesus i dag? Min problemstilling ligner hans: Hvis Jesus hadde levd i dagens norske samfunn, f.eks. i Kristiansand, hvor hadde vi da funnet ham?

Problemstillingen er kanskje umulig. Går det virkelig an å tenke seg en historisk person fra Midtøsten for to tusen år siden plassert inn i et moderne vestlig samfunn? Men likevel, hva ville Jesus vært opptatt av, om han hadde bodd her i byen? Svaret på det spørsmålet vil være meget avhengig av hvem som stiller det. Det er mange som tar Jesus til inntekt for seg og gjerne vil ha en flik av ham.

Spørsmålet er vanskelig å besvare også fordi Jesus ikke identifiserte seg med noen av sin tids samfunns-kategorier: Han var en outsider, som kom til sine egne, men hans egne tok ikke imot ham, som Johannesevangeliet sier. Han plasserte også seg selv utenfor det gode selskap. Det var ikke mulig å sette ham religiøst eller sosialt i bås med noen. Men at han var en stor religiøs leder er nok ingen tvil om.

Vi ville likevel ikke ha funnet ham som biskop i Agder. Noen ville kanskje ha forsøkt å få ham nominert til embetet. Men han hadde nok ikke stilt til valg. Kanskje hadde han

heller ikke blitt valgt, fordi han ville vært for kontroversiell. Dessuten ville han ikke vært lutheraner, han ville ha hevet seg over alle konfesjoner. Han hadde ikke passet som leder av noe kirkesamfunn.

Jeg tror heller ikke han hadde gått inn i min lærerjobb ved Ansgar Teologiske Høgskole. Ytre sett har Jesus og jeg det til felles at jeg underviser i Det gamle Testamente, som også var den Bibel han underviste fra. Selv om mange kalte ham Rabbi, som betyr «Min store» (underforstått: lærer), ville han nok ikke gått inn i en akademisk undervisningsjobb.

Jeg tror ikke noen kirke eller menighet skulle gjort seg forhåpninger om å få Jesus som medlem. Jeg tror dessuten han ville vært et brysomt menighetsmedlem. Han hadde for vane å stille nærgående spørsmål og møte folk på en ukonvensjonell måte. Hvordan hadde han f.eks. løst den nå så omtalte overgrepssaken i Vennesla? Vi møter aldri Jesus i overgrepssaker, men han hadde uventede svar i et par kontroversielle utroskapsaker.

Kanskje hadde han vært så brysom at han hadde stiftet sin egen menighet? Han samlet jo massene, kanskje hadde han etablert Kristiansands første megakirke? Han var en stor folketaler, som fikk det vitnesbyrd av sine motstandere at aldri hadde noen talt som han. Problemet er bare at han ikke var ute etter massene. Han innskrenket seg til en gruppe på 12 personer. At tusener samlet om ham, forteller mer om folks nysgjerrighet enn om Jesus selv. Det var ikke han som samlet massene, det var massene som samlet seg rundt ham. Han gikk dessuten ikke av veien for å si upopulære ting, slik at selv hans nærmeste disipler forlot ham. Han var slett ingen populist.

Når han samlet rundt seg en gruppe på 12 disipler, var tallet ideologisk motivert. Disse skulle bygge det nye godsfolket, etter modell av Israels 12 stammer. De ble sendt ut i verden for å spre hans budskap. Hvorvidt Jesus ønsket at det skulle oppstå en kirke, har det vært mye debatt om. Kirkehistorien er nok formet vel så mye av menneskers vilje som av Guds vilje. Men misjonsbefaling og utsendelsen av disiplene

måtte nødvendigvis medføre at noe skulle oppstå i kjølvannet av Jesu forkynnelse og disse disiplers arbeid. Ingen kirke eller menighet må av den grunn påberope seg alene å representere Jesu sanne kirke. Derfor er det vanskelig å se for seg hvordan Jesus hadde passet inn i Kristiansands spraglede kirke- og menighetsbilde.

Jeg tror ikke Jesus hadde vært en naturlig del av min private omgangskrets. Vi er økonomisk og sosialt vel etablerte mennesker, de fleste er medlemmer av en respektert menighet i byen, vi tilhører byens øvre middelklasse, byens beste borgere, mange av oss kjente kvinner og menn i byen.

Vi tilhører gruppen av vellykkede kristne, som ordfører Skisland utfordret i Fædrelandsvennen 13. november. Jesus hadde kanskje utfordret oss mer enn vi hadde satt pris på. Han hadde sikkert kommet i fødselsdagsselskapene, om han var blitt invitert. Men jeg tror faktisk han hadde vært en brysomt gjest. Han kunne finne på å stille ubekvemme spørsmål. Han hadde uten videre, i kraft av sin personlighet, blitt selskapets midtpunkt, men kanskje et litt ubehagelig midtpunkt?

Det er ikke sikkert at Jesus ville ha stemt på noen av de politiske partier som har oppkalt seg etter ham. Vi kan ikke si at Jesus var demokrat. Den slags moderne begrep brukt om Jesus blir anakronistiske. Slik han fremstilles i evangeliene, arbeidet han ikke politisk, selv om hans arbeid fikk politiske følger. Han identifiserte seg ikke med noen av sin samtids religiøse og politiske partier. Men navnene på hans disipler tyder på at han hadde disipler med ulike politiske oppfatninger.

Jesus var kritisk til sin samtids religiøse etablissement, selv om han deltok i synagogens liturgiske liv. Evangeliene forteller at Jesus først og fremst var opptatt av samfunnets marginaliserte eller utstøtte. Kanskje hadde vi i dag helst funnet ham knyttet til det arbeidet som drives av Blå Kos, Bryggekapellet, SON-senteret, Frelsesarmeen eller Shalam? Disse har i hvert fall en målgruppe som ligner den vi ofte finner Jesus blant.

«Gott ist tot»?

Werden wir nicht von Gott getrennt,
wenn man die Möglichkeit verkennt,
Ihn Persönlich zu erkennen,
und persönlich zu benennen?

Der Philosoph von Königsberg,
tief war er – kein mentaler Zwerg.
Er war der anfangs unbekannte,
und erst verkannte grosse Denker,

der sich Imanuel Kant benannte.
Der nachwies, dass für einen Welten-lenker,
– für Gott – gibt es in keiner weise,
stichhaltige existens-beweise.

So hat Kant Gott «verbannt»,
für uns als unerkannt.
Er verwies Gott aus dem «überspannten»,
in das verfremdungsland des unerkannten.
Gott wurde «Ding an sich».
Kaum Gott für Dich und mich.

Ob Gott dadurch verschwand?
Darüber spreche lieber leise.
«Gott ist tot» schrieb Friedrich Nietzsche.
Die toten aber, sind Nietzsche und Kant...

Ein Gottesbeweis hat Kant übersehen.
Im Evangelium soll – immer noch stehen:
«Gott ist Liebe».
Wäre Gott nur Liebe «an sich»,
gäbe keine Liebe für Dich und mich.
Es gäbe nur fierische Triebe.

Was Nietzsche und Kant auch nicht erkannten:
Geistig gebohrene werden zu Gottverwandten.
Gott ist; und wirkt auch weiter fort,
in dem ewig unsterblichen Welten-Wort.
Vereint in dem der ewig ist,
in dem Auferstandenen Jesus Christ'.

Svein Otto Hauffen

Dårlige vintre

Egil Bergsager Geolog/paloklimatolog

Søndag 27.02.2005,
Dagbladet på nett

I SERIEN AV forunderlige og uvitenskapelige synsinger i klimadebatten, kommer innlegget fra Jørgen Randers i Dagbladet nylig høyt opp på listen. Men i motsetning til mange fremsetter han kontrollerbare utsagn, noe som gjør det mulig å argumentere.

Innledningsvis sier økonomiprofessoren og styrelederen i WWF Norge: «I gamle dager - representert ved århundret fram til 1985 - varte Oslo vinter i fire måneder, fra midt i november til midt i mars. I denne perioden var det kuldegrader hele tiden.» Boken «Norsk vær i 100 år» gir detaljert værstatistikk for perioden fra 1893 til 1997, og den forteller noe ganske annet.

Siden 1985, i følge Randers, representerer året da det var slutt på de kalde vintrene, blir det interessant å se på året etter. I oppsummeringen av værstatistikken for 1986 heter det: «Kald vinter over hele landet - til dels meget kald. Landet sett under ett, ble dette den nest kaldeste vinter i 100-årsperioden.» I Oslo er det bare åtte vintre i hundreårsperioden som har vært kaldere. Da har jeg ikke korrigert for byutvidelses-effekten. Målestasjoner som tidligere lå langt fra bebyggelsen viser høyere temperaturer når byen utvides. Man skal ikke legge altfor stor vekt på målinger fra enkeltår, men det er forunderlig at det året som skulle innlede en varmeperiode viser rekordkulde.

JEG HAR GÅTT GJENNOM samtlige 93 år fra 1893 til 1985, og sett på gjennomsnittstemperaturen i de månedene økonomiprofessoren

forteller at det var kuldegrader «hele tiden». Jeg har sett spesielt på desember, januar og februar, som i sin helhet ligger innenfor den Randerske vinteren. I 32 av de 93 årene er gjennomsnittstemperaturen over 0°C i minst en av de tre vintermånedene. Det utgjør ca. 35 prosent av hele perioden. Den varmeste perioden hadde vi i 1930-årene, og det varmeste enkeltår var 1925.

I årene etter 1985 frem til 1997, som ifølge Randers skulle være innledningen til en varmeperiode, er det bare tre år hvor minst en av de tre vintermånedene har en gjennomsnittstemperatur over 0°C. Det utgjør 25 prosent av denne perioden. Tolv år er for kort tid til å trekke bastante konklusjoner, men å dra den motsatte konklusjon av det tallene viser, er - for å si det mildt - uvitenskapelig.

WWF-styrelederen har muligens kommet til skade for å gå i den fellen mange av oss gjør når vi tenker bakover i tid. Jeg vokste opp i Hauge-sund, og minnene fra barndommen er snørike vintre og varme, solrike somre. Det er en god egenskap å forsterke gode minner, men de samme minnene er ubrukelig som grunnlag i vitenskapelig sammenheng - i hvertfall innen naturvitenskapene!

Muligens vil det glede Jørgen Randers at det faktisk har vært enda mer forunderlige innlegg i klimadebatten enn hans. I forbindelse med FN-konferansen før jul uttalte seniorforsker Hanssen-Bauer ved Meteorologisk Institutt til Vårt Land at «mellom anna kan det (klimaendringene) føre til reduksjon eller stopp i Golfstrømmen.»

Store havstrømmer kan endre forløp - men den dagen de stopper har jorden sluttet å rotere. Da har vi helt andre problemer å sluss med enn drømmer om vintre som forsvant.

«Lykkepiller» reduserer ikke selvmord

Arne Holte Avdelingsdirektør,
Afdeling for psykisk helse,
Nasjonalt Folkehelseinstitutt.

Søndag 13.03.2005
Dagbladet på nett

DET VERDENSOMSPENNENDE farmasøytiske firmaet GlaxoSmith-Kline AS (GSK) kommer ved sin adm. direktør, Åge Nærdal, i NRKs helsemagasin PULS, 28.02.05, og i Aftenposten, 07.03.02, med en rekke påstander om forholdet mellom selvmordsutviklingen i Norge og salget av den nye type antidepressiver (SSRI).

I Aftenposten gir GSK inntrykk av at (1) deres medisin med virkemidlet paroxetine har redusert antallet selvmord i Norge med 25 prosent og spart mange hundre norske liv, (2) at «i USA er det dokumentert en klar sammenheng mellom økt bruk av lykkepiller og reduksjon i selvmordsraten», og (3) at «det er sannsynlig at det samme er tilfelle i Norge». Til PULS sier Nærdal (4) at GSKs medisin «har i en befolkning vist tydelig at selvmordsraten avtar.» Etter vår mening kan disse påstander ikke dokumenteres. Selv etter gjennomgang av 477 undersøkelser med over 40.000 pasienter konkluderer en internasjonal forskergruppe stadig at: «I lys av den utbredte foreskriving av SSRI og muligheten for at de kan øke risiko for selvmordsadferd blant noen, er det et påtrengende behov for videre forskning - i mellomtiden er det viktig at pasienter som begynner behandling med disse medisinene, så vel som deres omsorgspersoner, tas med på råd om de mulige bivirk-

ningene, slik at de kan fatte informerte beslutninger og overvåkes skikkelig. (Gunnell m.fl. British Medical Journal, 19.02.05).

DIREKTØR NÆRDAL anfører at «Det er selvfølgelig trist hvis det er enkeltpersoner som tar selvmord p.g.a. et legemiddel, men hvis flertallet opplever den motsatte effekten, så er en nødt til å se dette i et folkehelseperspektiv. Hvis det er flere som sparer livet enn dem som mister livet, må en legge mer vekt på at liv spares.»

Nasjonalt folkehelseinstitutt har som oppgave å innta et folkehelseperspektiv. Folkehelseinstituttet bygger dette bl.a. på sine registerbaserte oversikter, her over både selvmordsutviklingen i Norge og medikamentsalget til apoteker i Norge. I tillegg følger vi den internasjonale utviklingen i forskningen på området.

I Norge viser tallene ingen sammenheng mellom salg av SSRI og nedgang i selvmord: Nedgangen i selvmordstallene begynner i 1988 og fortsetter frem til midten av 1990-tallet. Da flater kurven ut. Det er ingen betydelig bruk av nye antidepressiver i Norge i denne perioden når selvmordstallene faller kraftigst. Paroxetine registreres på salgsstatistikken til Apotekene først i 1993, men salget er ubetydelig de par første år. Nedgangen i selvmord i Norge inntrer altså før de nye antidepressivene har noe betydelig salg i Norge. SSRI kan ikke være årsak til noe som skjedde før SSRI ble introdusert.

NÅR SSRI BEGYNNER å få en betydelig markedsandel i Norge, stanser nedgangen i selvmord opp. Skulle man benytte GSKs logikk, måtte man heller trekke den slutning at innføring av deres medisin var en årsak til at nedgangen i selvmord stoppet opp. Det er selvfølgelig like mye en kortslutning. Endringene i selvmordsutviklingen har ingen slik enkeltstående forklaring. Det vi kan utelukke er at «lykkepiller» fra GSK forklarer nedgangen i selvmord i Norge.

Introduksjonen av de nye antidepressivene i Norge kommer samtidig med at Handlingsplan mot selvmord 1994-1999 iverksettes. Vi kan ikke vite hva som hadde skjedd om de nye antidepressivene eller Handlingsplan mot selvmord ikke var blitt introdusert. Hadde vi da fått en ny økning i selvmord? Ut fra sammenligning med andre land, er dette usannsynlig. Oppmerksomheten rundt selvmordsstatistikken gjennom noen år og som ledet til Handlingsplanen, kan imidlertid i seg selv ha hatt innflytelse, slik vi ofte ser når helseiltak iverksettes etter stor oppmerksomhet i befolkningen.

I NORGE ER selvmord ved skyting hyppigere enn ved forgiftning. Det er mest menn som tar livet av seg, og menn bruker skyting mer enn forgiftning. Selvmord ved skyting følger omtrent samme nedgang som selvmord ved forgiftning. Men, nedgangen i selvmord ved skyting er større enn ved forgiftning - rundt 50

prosent fra 1988 til i dag. Det er ikke sannsynlig at nedgangen i selvmord ved skyting skyldes salg av nye antidepressiver, selv om det ikke kan utelukkes. Men, da må man forklare hvorfor det samtidig ble en økning i selvmord ved hengning. Mer rimelig er det å se nedgangen i selvmord ved skyting og ved forgiftning som uttrykk for samme tendens - en generell nedgang som startet lenge før SSRI fikk noen betydelig plass i det norske markedet.

Salget av paroxetine fra GSK, nådde toppen i 1996. Deretter falt det brått i 1997 og 1998, for så å synke jevnt frem til idag. Men, det var ingen økning i selvmord i samme periode. Det tyder på at det ikke er noen sammenheng mellom paroxetine og selvmordsutviklingen i Norge. Salget av nye antidepressiver økte dramatisk i perioden 1998 - 2003, men da lå selvmordsforekomsten flat. Også det tyder på at det ikke er noen sammenheng mellom de nye antidepressivene og selvmordsutviklingen i Norge.

KVINNER BRUKER mer antidepressiver enn menn. Kvinner bruker også selvmordsmetoden forgiftning hyppigere enn det menn gjør. Men, også selvmord ved forgiftning blant kvinner når toppen i 1988 for så å falle betydelig frem til de nye antidepressivene får en betydelig markedsandel i Norge. Ettersom salget av de nye antidepressivene øker, flater også nedgangen i forgiftnings-selvmord blant kvinner ut. Altså tyder heller ikke denne sammenhengen på at de nye antidepressivene bidro til å redusere antall selvmord i Norge. Hvis det overhodet har hatt noen virkning, må det være til å stanse den positive utviklingen med reduksjon i antall selvmord. Men, også det er for enkelt.

Norske tall gir således ingen grunn til å fravike konklusjonene fra internasjonale undersøkelser. Det vi knapt vet noe om, er i hvilken grad de nye antidepressiva er involvert i selvmordsforsøk og i den bølge av selvpåførte skader blant unge, som kliniske miljøer for tiden rapporterer i Norge.

VI KONSTATERER at amerikanske forskere måtte trekke American Food and Drug Administration for retten for å få frigitt materialet som de nye antidepressivene ble godkjent på i USA. Først da fikk uavhengige forskere tilgang til de data som viste ingen forskjell i selvmord blant dem som brukte nye antidepressiver, gamle antidepressiver og placebo. Det har heller ikke vært lett for NRK å få frigitt grunnlaget for å få godkjent de nye antidepressivene i Norge slik at NRK sammen med uavhengige forskere kunne studere eventuelle sammenhenger mellom SSRI og selvmord i Norge. I Aftenposten beskylder GlaxoSmith-Kline-direktøren NRK for slett yrkesetikk. Skal dette inngi tillit, bør direktøren selv først bidra til åpenhet om den forskning han angivelig bygger på.

Ja-siden vil ha egen EU-skatt

Av: Thomas Vermes
nationen på nett

EU bør innføre skatt direkte til seg og bli mer økonomisk uavhengig av medlemsstatene. Det anbefaler norsk ja-side.

Innføring av skatt direkte til EU er et naturlig skritt i utformingen av det europeiske prosjektet. Dermed blir ikke EU fullstendig økonomisk avhengig av sine medlemsland.

Det sier Europeisk Ungdom i en resolusjon fra årsmøtet sist helg. Synet får støtte av Europabevegelsens leder Svein Roald Hansen. Derimot sier Europeisk Ungdoms nylagte leder i ettertid at resolusjonsteksten ikke uttrykker organisasjonens syn.

Og den teksten går lenger i å fremme integrasjon i EU enn Unionen selv har gjort så langt.

Voksen støtte

Men ordlyden i resolusjonen får på spørsmål fra Nationen tilslut-

ning fra Europabevegelsens leder Svein Roald Hansen.

– Er du enig i at det bør innføres en skatt direkte til EU?

– Resolusjonen innebærer ikke noe prinsipielt nytt. Tollinntektene går jo allerede til EU. Og det er behov for harmonisering for å unngå skattedumping, sier Hansen.

– Resolusjonen går inn for å innføre felles minstesatser på firmabeskatning for å unngå skattekonkurranse. Hva mener du om foslaget om å innføre egen skatt til EU?

– Jeg har ingen motforestilling mot det, svarer Hansen, som er innstilt til gjenvalg på Europabevegelsens landsmøte som åpner i morgen.

I styrets forslag til manifest for Europabevegelsen, omtales skatt kun ved å slå fast at skattepolitikken er på nasjonalstatenes hender.

Mente det ikke

– Går Europeisk Ungdom inn for både person- og firmaskatt til EU,

leder Finn Myrstad?

– Det er firmaskatt vi snakker om. Men vi sier ikke at EU skal få skattene. Det er opp til EUs medlemsland, ikke oss, å avgjøre det. Det vi ønsker med resolusjonen, er å skape debatt om hvor ting bør gå.

– Hva mener dere da med at skatt delvis skal tilfalle EU?

– Det har ikke vi noe syn på. Der er meningene delte i Europeisk Ungdom.

– Mener Europeisk Ungdom følgende fra resolusjonen: «Videre bør innføringen av en skatt som delvis tilfaller EU være et naturlig steg i det europeiske prosjektet.»?

– Du kan ikke svare ja eller nei på det spørsmålet. Vi har lyst til å unngå ja-/nei-retorikken. Det viktige er debatt om hvilken retning Europa skal gå, svarer Myrstad.

Ny sykehustabbe

På nytt er en pasient ofret i Østfold på grunn av mangel på medmenneskelighet.

Dette skjedde på Nøtterøy for noen år siden da en venn av meg, Knut Johansen også ble ofret på grunn av menneskesvikt.

Det de skulle ha lært av dette er ikke blitt gjort. Dette må få konsekvenser. Det er skammelig.

Et dødsfall er en tragedie uansett, og det må snart sykehuspersonalet ta inn over seg.

Jeg vet av personlig erfaring hvordan det føles ikke å bli tatt på alvor. Sykehuset kom ikke fordi de mente min fastlege skulle ordne opp. Jeg har aldri dødd før, som jeg kan huske, og vet derfor ikke hvordan man skal føle seg den siste tiden. Men det er bedre å sende en sykebil for ofte, enn som denne gangen ikke å komme i det hele tatt. Nå har altså en mann på 50 år blitt et nytt offer for det "fat-

tige" Norges behandling av sine borgere.

Nå er det på tide å tenke på nordmenns sikkerhet, å beskytte borgerne mot broilere på Stortinget.

Norge tvangsinnlegger 10.000 pasienter årlig i psykiske sykehus og tvangsfører dem, men sender ikke sykebiler til de som trenger det.

Det er tydelig at politikerne ikke gjør det som er til det beste for folket, og som er deres oppgave. Vi ber derfor om at velgerne nå tar styring og ved valget til høsten gjør det som er nødvendig for å få byttet ut de som ikke tar ansvar for sine handlinger. Stem Demokratene.

Tønsberg, den 11. mars 2005

Erik W. Falck
Styrerepresentant for
Demokratene

KVARME SOM BISKOP

Av Dag Ove Johansen

Prester og andre klerikale personer synes å mene at de har et bedre forhold til Gud enn andre mennesker. Spørsmålet er hvilken Gud det er de tilber? Er det den gammeltestamentlige strenge far i himmelrommet som straffet i hytt og pine etter sitt eget forgodtbefinnende eller er det Gud slik Jesus presenterte ham gjennom sitt liv og virke?

Kirkekristendommen er blitt en religion som på mange måter fornekter den Gud Jesus forklarte oss. Ifølge B.D. Brochmann kom Jesus som en frelser fra alle villfarelsers religioner. Han åpnet dører og fornyet det urgamle religiøse slagget fra kalkede graver. Kirkekristendommen er mer opptatt av mytene omkring Jesu fødsel, liv og død enn hans lære - en lære som bl.a. krever at man skal elske sine fiender og gjøre mot andre det vi vil at andre skal gjøre mot oss. Han utfordret samtidens skriftlærde og religiøse fane-

bærere ved å ta seg til rette med arbeid - selv på sabbatten. Han utfordret maktmenneskene så til de grader at det endte med henrettelse. De var livredde for at menneskene skulle miste alle illusjoner og avsløre humbugen den tids fundamentalister holdt på med.

Man kan undre seg på om de klerikale åndsmennesker noen ganger stiller seg det spørsmål som lyder slik:

Hva ville Jesus ha gjort?

I steden henter de ofte inspirasjonen fra det gamle testamentet der Gud hersker som en nådeløs tyrann. Det er viktig å understreke at Guds bildet er til enhver tid slik menneskenes mentalitet er. I det gammeltestamentlige Jødeland var menneskene opptatt av død og straff og dermed ble også deres Gud slik.

Kvarme som biskop er en realitet. Mange har protestert mot hans syn på bl.a. homofili. Som mange andre henter også Kvarme sitt syn fra det gamle testamentet. Fornyselsen kan derfor aldri komme fra det etablerte

kirkehold. De snakker fremdeles med de gamle Gudsbriller på og ser alt i lys av Strafferen og Manddraperen fra gammelt av - det Guds bildet vi opplever i det gamle testamentet.

Hitler merket de homofile med rosa jakkemerker og plasserte dem i konsentrasjonsleire for å dø. Det har foregått klappjakt på homofile i århundrer. Et innlegg i Samfunnslivs januarnummer beskriver homofili som en sykdom. Vi vet at Levende Ord og andre sekter mener at de kan helbrede homofili.

Jeg tror dette sender ut helt gale signaler. Mange unge sliter i et samfunn som fordømmer homofili. Selvmordsraten er høy blant slik ungdom som ikke tør stå åpent frem med sin legning.

Hvis det er slik at det er kjærligheten som er størst, slik Paulus beskriver det, så er det vel ingen forskjell på kjærlighet mellom kvinne og mann og kjærlighet mellom et par av samme kjønn?

Fædrelandsvennen:

Krig og demokrati

USA: Av og til kan intellektuelle statsvitenskapelige betraktninger bli så svulstige at den sunne fornuft blir totalt overskygget. Dette er i stor grad tilfelle i Janne Haaland Matlarys kronikk i Fædrelandsvennen 17. juli.

Ikke mange er uenige med president Bush og Tony Blair i at Irak er blitt et bedre sted etter at Saddam Hussein er fjernet, skriver Janne Haaland Matlary (heretter kalt JHM).

Påstanden er høyst tvilsom.

Norsk så hadde vært tilfelle, ville nok entusiasmen for å støtte USA i gjenoppbyggingen av Irak ha vært større. For de som mener at situasjonen i Irak er blitt bedre nå enn før, melder det seg et like interessant spørsmål: Var det verdt prisen? Alle de tusener drept og lemlested, all ødelagt infrastruktur, og ikke minst et kaos og en lovløshet som ingen ser noen ende på. Hvorfor ikke spørre Iraks befolkning? Jeg tror svært mange ville svare nei, og i alle fall pårørende til de tusener som er blitt drept eller lemlestet siden USAs invasjon.

For å benytte JHMs ordvalg: Hvor «problematisk» ville det ha vært for JHM eller andre «moderne mennesker» å få sine barn drept i en okkupasjonskrig satt i verk av en fremmed stat for å «fremme menneskerettigheter og demokrati» i eget land?

Hennes utlegninger om USAs invasjon i Irak, hvor hun såvidt jeg kan se konkluderer med at invasjonen egentlig var det minste av flere onder, blir imøtegått like brutalt effektivt som USAs høyteknologiske våpen (og selvmordsbombere) dreper banditter og sivile i Irak. Og det av finansmagnaten Donald Trump,

som neppe kan sies å være en av vår tids største ideologer og tenkere. Ikke desto mindre, hør hva han sier i samme utgave av avisen som JHMs kronikk:

Sitat: «Se på krigen i Irak og hva vi har rotet oss opp i der. Er det virkelig noen som tror at Irak kommer til å bli et vidunderlig demokrati når vi forlater landet? Nei, hør nå her: To minutter etter at vi drar, blir det revolusjon. Og da blir det den ondeste, tøffeste, smarteste og mest hensynsløse fyren som tar over. Og sannsynligheten for at han kommer til å skaffe seg masseødeleggesvåpen er mye større enn at Saddam Hussein hadde dem.» Sitat slutt.

Donald Trumps spissformuleringer er nærmere sannheten enn JHMs analyse. Og hvorfor? Grunnen er at demokrati kan ikke «innsettes» ved bruk av våpenmakt. Demokrati er ikke et middel for å fremme utvikling og velstand i land som Irak. Det er et naturlig resultat av et lands utvikling og velstand. Her ligger den store misforståelsen som er svært utbredt blant ledere i vestlige land. Vi kan godt forsøke å «plante» demokrati, men demokratiet kan ikke vokse fortere enn jordsmonnet og klimaet gir grunnlag for. Kunstig vanning og gjødsling kan hjelpe noe, men overdrivelser (bomber og granater) vil føre til klimaforstyrrelser som forverrer situasjonen.

Jordsmonnet og klimaet det her er snakk om, er landets «kollektive bevissthet», i mangel av andre ord, befolkningens virkelighetsoppfatning, som er et mål på landets utviklingsnivå. Og det er disse faktorene som er basis for et lands utvikling og velferd, ikke styresettet eller hvem som styrer. Også dette er en utbredt misoppfatning.

Noen ord om FN og demokratiet «fortreffelighet»:

Hvis man så siste «Fakta på Lørdag» på NRK, så ser man demokratimedaljenes bakside i all sin gru. Det handlet om Arnold Schwarzenegers valgkampanje i California, verdens mest «moderne» stat. Det var så proppfullt av populisme, klisjeer, pengemakt og små kandidater, at man trygt kan si at demokrati er styringsmåten vi benytter oss av i mangel av noe bedre. Amerikanske presidentvalg er ikke mange hakk bedre.

Om FN: Også FN er dessverre en brikke i stormaktenes spill. FN var millimeter fra å bli presset til å godta USA og Storbritannias invasjon i Irak. Da ville hele verden, inkludert Kjell Magne Bondevik som er en stor FN-tilhenger, vært i Iraks hengemyr i stedet for de land som nå er der mer eller mindre frivillig. Og FN ville sannsynligvis ha mistet siste rest av sin respekt, integritet og innflytelse i verden.

Til slutt: Som aktiv brevskriver for Amnesty International gjennom 20 år, er jeg smertelig klar over at Irak var et diktatur med mye undertrykking, tortur, henrettelser, og langt fra den respekt for menneskerettigheter vi setter høyt her i vesten. Det samme kan imidlertid sies om flere titalls andre land, slik at dette overhodet ikke var noen «unnskyldning» for okkupasjonen. Og hvis noen fortsatt er i tvil:

Undertegnede mener at det både er moralsk forkastelig og ikke formålstjenlig å bruke bomber og granater for å fremme demokrati og menneskerettigheter i noe land.

Per Rosseland
Mandal

Regjeringssvik, landssvik eller landsforræderi?

Det blir vanskeligere nå å kalle seg en norsk demokratisk borger. Ingen vil lenger tro på deg.

Vår regjering, sammen med Arbeiderpartiet, viser en tragisk utvikling.

Nå forlanger vi å få på bordet hva det koster å sende de militære på tur til Afghanistan.

Noen sier til meg at det er på et eget budsjett og da er det jo greit. For de fleste er det ikke det. Misbruk av våre skattepenger eller bomring-penger har ingen ting med en demokratisk handlemåte å gjøre, uansett hvilket budsjett pengene er stjålet og ødelagt fra.

Det er ikke vedtatt på en demokratisk måte, og kan som kjent bare gjøres ved å redusere andre kostnader.

Om 100 mann sendes av gårde til Afghanistan, må vi i Vestfold si opp 300 personer fra Fylkessykehuset i Vestfold. Her vil altså vår "kristne" statsminister, kutte ut å hjelpe syke og døende brødre og søstre i Norge, samtidig, som han velger å være med på å utløse blod og død i Afghanistan.

Dette er en tragisk bekreftelse på at liv ikke er vært så meget, og at de gjerne tar imot billig arbeidskraft fra utlandet, istedenfor flott norsk ungdom som skal sendes i "døden".

Vi har akkurat hatt en asiatiske tsunami-katastrofe hvor hundrevis av skandinaver mistet livet på en helt uskyldig måte, og alle var enige om at det var en tragedie. Dette har fått følger for familiemedlemmer, som få kan sette seg inn i. Dette har man

nå allerede glemt og sender nå villig, mot skattebetalernes interesser, fin ungdom ut i noe som ikke kan sies å bli en uskyldig offersituasjon.

Jeg har ikke nok kunnskaper om dette, men for meg, må dette snart være verre enn et landsforræderi.

Norge har i alle år bevilget penger til et forsvar, men ingen i Norge, bortsett fra noen stortingspolitikere, har sagt ja til å hjelpe en amerikansk angrepsstyrke i utlandet.

La Per Ove With (FrP) få overta som forsvarsminister, nå da det, over flere år er bevist for enhver at nåværende forsvarsminister Krohn Devold ikke kan ta ansvar for sine mangelfulle kunnskaper. Det at Per Ove With tilhører FrP, har ingen betydning, det viktige er at han, for alle har bevist at han har kunnskaper og arbeider for Norges beste og dens innbyggere, og det er langt viktigere enn å arbeide for sitt parti. At Martin Engeset (H) er fornøyd med Krohn Devolds innsats, forteller at han er mer interessert i hennes enn landets sikkerhet.

Si meg, hvorfor skal det være umulig å lære av etterpåklokskapen?

Kjære velgere, hvorfor må vi vente til valget med å bli kvitt dem, få opp øynene og gjør noe fornuftig ved neste valg!

Ramnes, den 25. februar 2005
Erik W. Falck –
folkets-rost.net

Klassekampen 16.07.02:

Psykiatriciens galskap

I Norge er det forbudt å tvangsføre gjess, mens det er tillatt å tvangsføre mennesker med medikamenter som har dødelige virkninger, skriver Lars Olle Engaas

Lars Olle Engaas
frilansjournalist og sosionom

Klassekampen har den siste tida hatt en artikkelserie om psykiatrien og forskjellige behandlingsmetoder innfor psykiatrien. Reportasjene har vist at det fins andre behandlingsmetoder enn tvangsmedisinering og internering i institusjoner. Nå har det eksistert alternative behandlingsmetoder i mange år uten at det har innvirket på den herskende tvangspsykiatrien. Sammenblandinga av psykiatri, politikk og legemiddelindustrien har skapt et behandlingsparadigme som har gitt psykiatrien ubegrensa makt og pasientene ubegrensa avmakt. Det er en skremmende kombinasjon som har ført til rettsløse tilstander med både lovlige og ulovlige overgrep i psykiatrien.

Rettsløse

I den norske dyrevernsloven fra 1974 står det i §8 at det er forbudt å «tvangsgjøde dyr», mens det i den nye loven om psykisk helsevern fra 1999 i §4-4 står at pasienter kan «behandles med legemidler uten samtykke». Dette er det lov til å gjøre både i og utfor institusjoner. Mennesker med psykiske lidelser kan hentes i heimen med bistand av politi i uniform og tvangsmedisinering med medikamenter og depotsprøyter. Slike medikamenter har ofte katastrofale, irreversible bivirkninger, og av og til også dødelige bivirkninger.

Med psykiatriloven i handa har psykiaterne eneretten til å bestemme over følelseslivet til titusenvis av mennesker som psykiaterne sjøl har diagnostisert som alvorlig sinnslidende.

Ingen er mer rettsløse enn mennesker med alvorlige psykiske helseproblemer. Sjølsagt er denne tvangsbehandligna overgrep mot forsvarsløse mennesker, men enhver tid er blind for sin egen ondskap. Det var ikke mange som protesterte i kongeriket da psykiaterne lobotomerte over 2500 psykiatriske pasienter etter krigen. Om noen tiår vil vi sikkert betrakte «den katastrofale neuroleptikabehandling på samme kritiska sätt som vi dag ser på lobotomierna», skriver Sveriges mest kjente psykiater, Johan Cullberg, i blandet Revanch 5-6/2000. Man trenger heller ikke ha et ondt hjerte for å utføre onde gjerninger, skriver professor Kjersti Ericsson i boka «I den beste hensikt?» som handler om ondskapen i behandlingssamfunnet.

Tvangsmedisinering

Nå bryr ikke myndighetene seg mye om hvor mange som blir tvangsinnlagt og tvangsmedisinert. Den fremste ekspert på psykiatri-statistikk i Norge, Trond Hatling ved Sintef, har i flere år påpekt den meget mangelfulle statistikken innfor psykiatrien på dette området. Heller

ikke bryr samfunnet seg om å vite hvor mange som klager på tvangsbehandligna på institusjonene.

Det eksisterer ikke noen slik statistikk, mens Forbrukerkontoret har offisiell statistikk over hvor mange som klager på dårlig renns av pelskåpene sine. Det er dypt tragisk at helsemyndighetene gir blaffen i slike rettssikkerhetsspørsmål, men det illustrerer i hvilken grad samfunnet har nedgradert menneskeverdet til mennesker med alvorlige psykiske helseproblemer. Georg Høyser, professor i sosialmedisin i Tromsø, regner med at kanskje så mange som 13.000 mennesker årlig blir internert i de psykiatriske institusjonene på ubestemt tid mot sin vilje.

Psykiaterne har alltid søkt å legitimere sin eksistensberettigelse ved å klamre seg til reseptblokk som en sutteklut. Derfor forsvarer den konvensjonelle psykiatrien bruken av neuroleptika, sjøl om den svenske psykiateren Thomas Jackson hevder at psykiaterne kun har åtte timers undervisning om neuroleptika i sin spesialistutdannelse. Han anmeldte for øvrig sin psykiatriske avdeling ved Telemark sentralsjukehus, fordi han mente det var livsfarlig å være pasient der på grunn av meddopinga av pasientene (Dagbladet 27. oktober 1997).

Bivirkninger

Det er helt uforståelig at de fleste av de over 1600 psykiaterne i Norge vil påta seg den tvilsomme rollen det er å påføre tusenvis av mennesker katastrofale bivirkninger ved tvangsmedisinering.

Går man inn i dag på hjemmesidene til Statens legemiddelverk står neuroleptika oppført på deres liste over legemidler «under særlig overvåking»: Spesielt nevnes Leponex og Zyprexa. Statens legemiddelverk skriver at i 1999 var det omkring 2000 personer som brukte Leponex, og legemiddelverket skriver også at «Preparatet har hyppige og til dels alvorlige bivirkninger.» Nå kan det tas medikamenter mot bivirkningene av neuroleptika, men også disse har bivirkninger. Dagens Medisin skriver i nr 11/99 at det mest brukte legemiddelet til behandling av bivirkninger av antipsykotika «har tatt livet av minst 20 norske psykiatriske pasienter» på grunn av Disipal-forgiftning, ifølge psykiateren Pål Gjerdren.

Nevroleptikafella

Det besynderlige med neuroleptika er at disse medikamentene ofte gir bivirkninger som er til forveksling de samme som psykotiske symptomer. I bruksanvisningen til neuroleptikumet Risperdal står det at: «Bivirkningene er ofte vanskelige å skille fra sykdomssymptomene.» Det er dette den kjente svenske nevrologen og dosenten, Lars Mårtensson kaller for nevroleptikafella. Lars Mårtensson, som har kjempa mot neuroleptika i minst tjue år, sier at han heller vil bli innsatt i fengsel enn i en psykiatrisk institusjon, for i

fengslet får han ikke ødelagt hjernen sin med medikamenter. Han skriver: «Psykiatrisks metode er att hålla det psykotiska kaos som orsakas av neuroleptika nere med fortsatt neuroleptikabehandling-medicinering. Helvetet kan inta vara värre. Djävulen kan inte vara ondare enn denna psykiatri.»

Denne nevroleptikafella består også av at bivirkningene ved rask nedtrapping av neuroleptika til forveksling er lik de psykotiske symptomene. På denne måten har både legemiddelindustrien og psykiaterne sørget for å gjøre pasientene avhengige av seg resten av livet.

Og for at de psykiatriske pasientene ikke skal unnsnippe så lett, bestemte Høyesterett så seint som i november i fjor at det også er lov å tvangsmedisinere mennesker som er blitt symptomfrie.

Den omfattende tvangsbehandligna i Norge er en dyp krenkelse av integriteten og menneskeverdet til tusenvis av nordmenn. En av USAs mest kjente psykiatere, Thomas Szasz, karakteriserer psykiatrien som tortur, og nærmere tortur enn tvangsmedisinering av mennesker er det vanskelig å komme. Samfunnet har demonisert en gruppe mennesker ved å stigmatisere dem gjennom en egen særlov.

I den tredje verden blir flere bra av såkalt «schizofreni» enn i Norge, sannsynligvis på grunn av lite medisiner og mye omsorg, omtanke og kjærlighet. Det er det den norske psykiatrien trenger. Ikke piller og tvang!

– KRL-faget bør deles i to

KRL-faget bør deles i to, mener førsteamanuensis i pedagogikk, Christian W. Beck.

Av Thor Christian Skavlem
Dagen på nett

Beck, som er tilknyttet Universitetet i Oslo, sier at det er lett å følge hovedtrekkene i professor Njål Skrunes sin kronikk om KRL-faget i torsdagsavisen i lys av uttalelsen om faget fra FN's Menneskerettighetskomite. Beck synes likevel at Skrunes går noe langt i å bruke faglig-pedagogiske argumenter i sin argumentasjon mot en hundre prosent objektiv skole.

– De pedagogiske argumentene er der, men viktigere er de politiske og livssynspolitiske argumentene som ligger i bunnen.

– Vi står foran en ny epoke i samfunnet, også når det gjelder skolen, der de nasjonale spørsmålene blir mindre viktige. Vi lever i en global verden der alle enkeltskoler i Norge er en global skole, med lokal utforming. Det store spørsmålet her blir: Hva er religionens plass i en ny skoleepoke?

Opplæring for alle

Beck har selv et enkelt svar på hvilke konsekvenser dette bør få for KRL-fagets vedkommende:

– KRL må deles opp i to fag: Det ene er å erstatte dagens samfunnsfag med et nytt kultur og samfunnsfag, hvor kunnskap om det å være verdensborger i et globalt samfunn er poenget. Det må bygge på opplysning og dialog. Alle elever, enten de går i den offentlige skolen eller i friskoler, bør på en eller annen måte få en slik opplæring.

For det andre: Bør vi i Norge, som i de fleste europeiske land, ha et religionsfag der utgangspunktet er den

gyldige religionen i det landet man bor. For Norges vedkommende er det kristendommen, og det bør være full fritaksrett fra undervisningen i skolen.

Beck slår fast at undervisning i religion aldri kan være fullt ut «objektiv» eller «nøytral».

– Det må berøre troselementet på et personlig grunnlag. Hvis man prøver å unngå dette, så vil dette paradoksalt nok alt være en form for påvirkning av subjektiv karakter.

Da påvirker man med et religionsfiendtlig livssyn, uten at dette egentlig er erklært.

Rom for lærernes syn

Beck presiserer imidlertid at til tross for dette, bør man i den offentlige skolen likevel være noe moderat når det gjelder forkynning av kristendom.

– Skolen skal bygge på kristendommen, spesielt med verdigrunnlaget i krisendommen som et fundament.

Hovedprinsippet i en skole bør være en objektiv undervisning, med unntak for religionsundervisningen som også må ha med det subjektive elementet. Skolen blir bedre når man samtidig har rom for lærernes livssyn og en erklæring om skolens livssynsplattform.

For de som ikke synes at en slik offentlig skole er bra nok, må man ha gode muligheter for å lage friskoler på et livssynsbasert grunnlag.

Men det nye dilemmaet når det gjelder den globale skolen er: Blir man for engstelig for en fundamentalistisk skole, kan man ende i den andre grøften, med en overdreven myndighetskontroll av skolen og en statsautoritær skolepolitikk.

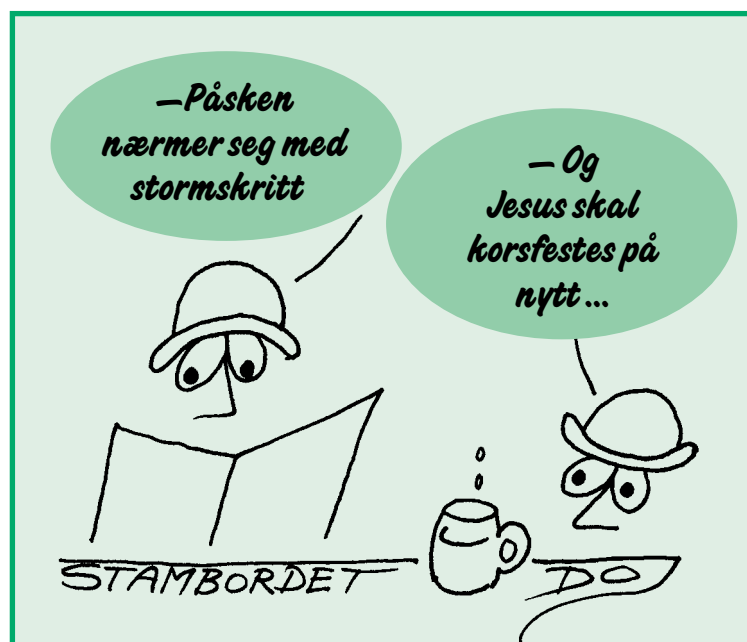
Motsatt kan man i angsten for for mye statskontroll, gi rom for uønskede fundamentalistiske skoler.

Beck hevder at i dagens Norge er islam på offensiven og kristendommen på defensiven.

– Rådende pedagogikk og utdanningspolitikk domineres av et postmoderne og ateistisk livssyn, som egentlig ingen eksplisitt har sluttet seg til. Vi er nødt til å gjøre et valg her. Skal den offentlige skolen bygge på vårt kristne verdigrunnlag eller ikke?

Sommertreff i Bergen

Treffsted sannsynlig Stand Jordbruksskule
Interesserte foredragsholdere ringer eller skriver til:
Astrid Stømme, Indre Sadal 16, 5098 Bergen,
Tlf. 55 28 52 69 / 55 59 09 82

Samfunnsliv

Redaksjon og ekspedisjon
6150 ØRSTA

Abonnement i hele Norden
Kr. 500,- pr år
kr. 250,- pr halvår

Annonsepris kr. 4,- pr mm
1. side kr. 4,50 pr mm

Abonnement kan tegnes
ved poststedene eller
direkte i ekspedisjonen

Sats og trykk:
Møre-Nytt, Ørsta